

ภาคผนวก ก.

โครงการสัมมนาเพื่ออรรถกถาเกียรติยศของการเป็นนักศึกษาแห่งมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ชื่อโครงการ	โครงการสัมมนาเพื่ออรรถกถาเกียรติยศของการเป็นนักศึกษาแห่งมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ โครงการนำร่อง : กรณีศึกษานักศึกษาในหอพักของมหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2545
วัตถุประสงค์	<ol style="list-style-type: none"> 1. เพื่อกำหนดกฏเกียรติยศของการเป็นนักศึกษาแห่งมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ในด้านการแต่งกาย ความประพฤติ และวินัยจราจร 2. เพื่อสร้างแนวร่วมในหมู่นักศึกษา อาจารย์ และบุคลากร
ผู้รับผิดชอบโครงการ	งานบริการและสวัสดิการนักศึกษา กองกิจการนักศึกษา
ผู้เข้าร่วมสัมมนา	<ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้บริหาร 2. อาจารย์ที่ปรึกษาหอพัก 3. นักศึกษา 4. บุคลากรที่เกี่ยวข้อง <p style="text-align: center;">จำนวนรวม 82 คน</p>
สถานที่สัมมนา :	ห้องประชุม 210 สำนักงานอธิการบดี
กำหนดวันสัมมนา	วันที่ 12 มีนาคม 2545
งบประมาณ	จากบสนับสนุนของทบวงมหาวิทยาลัย 12,405 บาท และจากเงินรายได้มหาวิทยาลัย 1,078 บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้น 13,483 บาท

กำหนดการ การสัมมนาเพื่อรณรงค์ "กฎเกียรติกองการเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์"

เวลา

08.30 - 09.00 น.	ลงทะเบียน
09.00 - 09.10 น.	กล่าวรายงาน โดย ผู้อำนวยการกองกิจการนักศึกษา
09.10 - 09.45 น.	พิธีเปิด และบรรยายภาพลักษณ์ของนักศึกษาที่ควรจะเป็น โดย รศ.ดร.ประเสริฐ ชิตพงศ์ อธิการบดี
09.45 - 10.00 น.	อาหารว่าง
10.00 - 12.00 น.	อภิปราย "กฎเกียรติกองการเป็นนักศึกษานั่นสำคัญไฉน" โดย <ol style="list-style-type: none"> 1. รศ.ช่อลดา พันธุเสนา รองอธิการบดีฝ่ายพัฒนานักศึกษา 2. อาจารย์เจษฎา โมกขกุล ภาควิชาเคมี คณะวิทยาศาสตร์ (ผู้แทนศิษย์เก่า) 3. อาจารย์พรณี วัฒนายากร ผู้แทนบุคคลภายนอก 4. นายพรจักษ์ อุ๋นทิม ผู้แทนนักศึกษา 5. ผศ.ดร.นิตา วุฒิวัย ผู้ดำเนินการอภิปราย
12.00 - 13.00 น.	พักรับประทานอาหาร
13.00 - 14.30 น.	ประชุมกลุ่มย่อย กลุ่มที่ 1 - 2 เรื่องการแต่งกาย กลุ่มที่ 3 - 4 เรื่องความประพฤติ กลุ่มที่ 5 - 6 เรื่องระเบียบวินัยจราจร
14.30 - 14.45 น.	อาหารว่าง
14.45 - 16.00 น.	นำเสนอผลงาน สรุป "กฎเกียรติกองการเป็นนักศึกษาแห่งมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์"
16.00 น.	พิธีปิดสัมมนา

คำกล่าวรายงาน
โครงการสัมมนาเพื่ออรรถกถาเกียรติยศของการเป็นนักศึกษา
แห่งมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
โครงการนำร่อง : กรณีศึกษานักศึกษาในหอพักมหาวิทยาลัย
วันอังคารที่ 12 มีนาคม 2545
ณ ห้องประชุม 210 สำนักงานอธิการบดี
โดยนายวิชา เพชรขาว
ผู้อำนวยการกองกิจการนักศึกษา

เรียน อธิการบดี และผู้เข้าร่วมสัมมนาทุกท่าน

ในนามกองกิจการนักศึกษา และผู้เข้าร่วมสัมมนาวันนี้ขอขอบคุณท่านอธิการบดีเป็นอย่างสูงที่ได้ให้เกียรติมาเป็นประธานในพิธีเปิดสัมมนาโครงการเพื่ออรรถกถาเกียรติยศของการเป็นนักศึกษาแห่งมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

งานบริการและสวัสดิการนักศึกษา กองกิจการนักศึกษา ได้จัดโครงการนี้ขึ้นเป็นโครงการนำร่อง : กรณีศึกษานักศึกษาในหอพักมหาวิทยาลัย เนื่องจากในขณะนี้นักศึกษาของมหาวิทยาลัย วิทยาเขตหาดใหญ่ เป็นที่วิพากษ์วิจารณ์จากสังคมภายในและ ภายนอกมหาวิทยาลัย เรื่อง การแต่งกาย ความประพฤติ ตลอดจนการรักษาระเบียบวินัย จราจร จึงจำเป็นต้องพัฒนานักศึกษาให้อยู่ในระดับมาตรฐาน เป็นบัณฑิตที่มีความพร้อม เป็นคนเก่ง คนดี มีคุณธรรม จริยธรรม เป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน สังคม และประเทศชาติ

ผู้เข้าร่วมสัมมนาในวันนี้ประกอบด้วย

1. รองคณบดีที่ดูแลอาจารย์ที่ปรึกษาของนักศึกษา ชั้นปีที่ 1	จำนวน 6 คน
2. อาจารย์ที่ปรึกษาหอพัก	จำนวน 15 คน
3. บุคลากรกองกิจการนักศึกษา	จำนวน 10 คน
4. ผู้แทนสภานักศึกษา	จำนวน 2 คน
5. ผู้แทนองค์การบริหาร องค์การนักศึกษา	จำนวน 2 คน
6. คณะกรรมการนักศึกษาประจำหอพัก	จำนวน 35 คน
7. ผู้แทนสโมสรนักศึกษา	จำนวน 10 คน
8. ตัวแทนนักศึกษาในหอพัก	จำนวน 13 คน

รวมจำนวน 93 คน

ลักษณะโครงการ

ขั้นตอนที่ 1 สร้างแกนนำ

1. จัดสัมมนาแลกเปลี่ยนประสบการณ์และความคิดเห็นร่วมกันระหว่างผู้บริหาร อาจารย์ที่ปรึกษา นักศึกษาในหอพัก
2. กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์
3. การแบ่งกลุ่มย่อยระดมความคิด
4. การนำเสนอ
5. กำหนดเป็นกฎเกียรติยศของการเป็นนักศึกษาแห่งมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ขั้นตอนที่ 2 สร้างเครือข่าย

6. ประชาสัมพันธ์ ปฐมนิเทศนักศึกษาในหอพัก สร้างเครือข่าย
7. ประเมินผล
8. สรุปผลนำเสนอมหาวิทยาลัย และทบวงมหาวิทยาลัย

บัดนี้ ได้เวลาอันสมควรแล้ว ขอเรียนเชิญท่านอธิการบดีกล่าวเปิดการสัมมนาเพื่อ
 วัตถุประสงค์เกียรติยศของการเป็นนักศึกษาแห่งมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ โครงการนำร่อง: กรณีศึกษา
 นักศึกษาในหอพักมหาวิทยาลัย พร้อมทั้งบรรยายพิเศษต่อไป ขอเรียนเชิญ

คำกล่าวเปิด

โครงการสัมมนาเพื่อรณรงค์กฎเกียรติก่อนการเป็นนักศึกษา

แห่งมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

โครงการนำร่อง : กรณีศึกษานักศึกษาในหอพักมหาวิทยาลัย

โดย รศ. ดร.ประเสริฐ ชิตพงศ์

อธิการบดีมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

วันอังคารที่ 12 มีนาคม 2545

ณ ห้องประชุม 210 สำนักงานอธิการบดี

เรียน รองอธิการบดีฝ่ายพัฒนานักศึกษา รองคณบดี อาจารย์ที่ปรึกษาหอพัก
ข้าราชการกองกิจการนักศึกษาและนักศึกษาที่เข้าร่วมสัมมนาทุกท่าน

ผมมีความยินดีที่ได้มาร่วมพบปะกับทุกท่านในเรื่องกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษา เพราะมหาวิทยาลัยเป็นสถานที่สร้างทรัพยากรมนุษย์ให้เป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถ ด้านสติปัญญา คุณธรรม และจริยธรรม คือ เป็นทั้งคนเก่งและคนดี เป็นตัวอย่างที่ดี และได้รับการยกย่องจากสังคม ประเทศไทยมีผู้ที่ได้เรียนในระดับมหาวิทยาลัยแค่ 16 เปอร์เซ็นต์ นับว่ามีเปอร์เซ็นต์ที่ต่ำมากเมื่อเทียบกับประชากรทั้งประเทศ ฉะนั้น คนที่ได้มีโอกาสเข้ามาเรียนในมหาวิทยาลัยและสำเร็จการศึกษาออกไป ควรจะเป็นตัวอย่างที่ดีให้กับสังคม ช่วงเวลาที่อยู่ในมหาวิทยาลัย 4-6 ปี จะต้องสร้างความพร้อมให้กับตัวเองในทุกด้าน ควรจะฝึกในเรื่องความเป็นระเบียบ ความมีวินัยในการดำรงอยู่ และการอยู่ร่วมกับผู้อื่น ต้องพัฒนาตนเองในการที่จะออกไปอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคม ไม่ใช่จบการศึกษาออกไปมีแต่สมองและปัญญาเพียงอย่างเดียว

การที่ช่วยกันดูแลและอยู่ในสังคมอย่างมีกฎระเบียบเป็นสิ่งที่ดี ได้ฝากนโยบายนี้กับรองอธิการบดีฝ่ายพัฒนานักศึกษา และหลายท่านที่เกี่ยวข้องกับกิจการนักศึกษา เพื่อต้องการให้กองกิจการนักศึกษาได้รับไปดำเนินการในเรื่องกระบวนการต่าง ๆ รู้สึกยินดีที่ วันนี้เป็นจุดเริ่มต้นในเรื่องดังกล่าว เช่น ในเรื่องการจัดระบบ ระเบียบต่าง ๆ สำหรับการใช้รถใช้ถนน เส้นทางจราจร การปรับปรุงทางเดินเท้ามหาวิทยาลัยพยายามทำให้ชัดเจนขึ้นช่วงปีภาคการศึกษานี้จะมีการตีเส้นถนนรอบในให้เสร็จก่อนเปิดภาคการศึกษาใหม่ ส่วนถนนรอบนอกไปทางด้านหลังคณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะทรัพยากรธรรมชาติ จะดำเนินการจัดทำถนนให้เชื่อมโยงกัน จะจัดทำเรื่องทางกายภาพก่อนแล้วจึงดำเนินการเรื่องของตัวบุคคลเรียกว่าการจัดระบบ 3 E

E ที่ 1 = Engineering จัดทำในเรื่องทางกายภาพ

E ที่ 2 = Education คือความเข้าใจตรงกัน การสร้างปฏิสัมพันธ์ร่วมกัน
การเรียนรู้ร่วมกัน

E ที่ 3 = Enforcement ในเรื่องของการบังคับใช้ให้เป็นไปตามกฎ

เชื่อว่าในปีการศึกษาหน้าเรื่องของการจราจรจะเป็นเรื่องที่เข้มงวดขึ้นในระดับหนึ่ง

ในโอกาสนี้ ขอขอบคุณทุกท่าน ทั้งฝ่ายกิจการนักศึกษา ผู้เกี่ยวข้อง ท่านรองคณบดี และผู้เข้าร่วมสัมมนาในวันนี้ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าในวันนี้จะได้กำหนดกฎเกียรติดีขึ้นมาจากพวกเรา จะได้รับเกียรติที่จะทำอย่างไร การได้รับเกียรตินั้นเกิดจากผู้อื่นให้ไม่ใช่เราให้ตัวเอง แต่เราทำอย่างไรให้เป็นที่ยอมรับของสังคม ในอนาคตการทำงานอยากให้ทุกคนได้มีส่วนร่วมและต้องการเห็นวัฒนธรรมการวิจารณ์เกิดขึ้นในสังคม ประเทศไทยต้องอยู่ในสังคมวิจารณ์ จึงควรจะมีพร้อมที่จะรับฟังคำวิจารณ์และพร้อมที่จะวิจารณ์คนอื่น คำที่ว่าพร้อมจะรับฟังคนอื่นวิจารณ์คือ ต้องเปิดใจกว้าง คนวิจารณ์คนอื่นต้องวิจารณ์ด้วยเหตุผล ด้วยข้อมูลที่ชัดเจน ด้วยความเข้าใจที่ถ่องแท้ เพราะฉะนั้นวัฒนธรรมวิจารณ์จึงเป็นการฝึกทั้งสองฝ่าย ฝ่ายที่ถูกวิจารณ์ให้เป็นคนใจกว้าง ส่วนคนที่วิจารณ์ผู้อื่นให้ฟังมากกว่าพูด การฟังอะไรก็ตามต้องไตร่ตรองเสียก่อน อยากเห็นการมีหนังสือพิมพ์ของนักศึกษา เพราะนั่นเป็นกระบวนการวิจารณ์อย่างหนึ่ง นักศึกษาจำเป็นต้องอยู่ในขั้นตอนของกระบวนการเรียนรู้ จึงต้องการให้นักศึกษามีวัฒนธรรมวิจารณ์ด้วย สิ่งเหล่านี้จะทำให้พวกเราได้มีส่วนร่วม วันนี้จัดให้มีการสัมมนากันเพื่อให้พวกเราทำความเข้าใจกันของการมีส่วนร่วม การร่วมกันสร้างกฎเกณฑ์ ทำความเข้าใจในสิ่งต่างๆ เพื่อให้มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์พัฒนาไปสู่สิ่งที่ดีกว่า เป็นที่ยอมรับของสังคม เป็นที่ไว้วางใจของสังคม

บัดนี้ได้เวลาอันสมควรแล้ว ผมขอเปิดการสัมมนาเพื่อรณรงค์กฎเกียรติดีแห่งการเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ โดยเฉพาะโครงการนำร่อง : กรณีศึกษานักศึกษาในหอพักมหาวิทยาลัย ณ บัดนี้ และขออวยพรให้การดำเนินการสัมมนาในครั้งนี้ จงประสบความสำเร็จเป็นอย่างดี สมเจตนาารมณ์ของผู้จัด ขอขอบคุณ

การบรรยายพิเศษเรื่อง ภาพลักษณ์ของนักศึกษาที่ควรจะเป็น

โดย รศ.ดร.ประเสริฐ ชิตพงศ์

อธิการบดีมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

วันที่ 12 มีนาคม 2545

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์เป็นมหาวิทยาลัยหลักของภาคใต้ เป็นมหาวิทยาลัยที่สำคัญหนึ่งในสามของประเทศอยู่ในระนาบเดียวกับมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยขอนแก่น เป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำของประเทศเหมือนอย่างเช่น จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์และในช่วงหลังมีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่พัฒนาขึ้นมาเร็ว จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยจะมีความพร้อมมากกว่าที่อื่น ตามด้วยมหาวิทยาลัยมหิดล

เมื่อเราเป็นมหาวิทยาลัยหลักของภาคใต้ เราต้องทำอะไรหลาย ๆ อย่างให้เป็นที่ยอมรับ มีความเชื่อถือในการที่จะออกไปสู่สังคมทั้งที่เป็นนักศึกษาและที่ได้สำเร็จการศึกษาไปแล้ว ภาพลักษณ์เป็นเรื่องสำคัญ ในความหมายนี้คือ รูปแบบ วิธีการในการดำรงอยู่และปรากฏการณ์ที่สังคมพึงเห็นได้ในสิ่งที่เป็นตัวอย่างในสิ่งที่จะไปชักนำให้คนอื่นได้เห็นด้วย ร่วมปฏิบัติ

ถ้าเราต้องการให้เป็นลักษณะเช่นนี้ ควรจะอย่างไร คงจะต้องให้ทุกท่านช่วยกัน คิดต่อ เพราะต้องการให้สังคมภายนอกเห็น เชื่อถือ และยกย่อง นำบางเรื่องไปบอกกล่าวและปฏิบัติตาม ถ้าสิ่งที่เราทำนั้นไม่ถูกถามว่าเป็นภาพลักษณ์ที่เหมาะสมหรือไม่ ในขณะนี้มีการพูดกันมากเรื่องของการขาดวินัย ไม่ใช่เฉพาะนักศึกษาอย่างเดิวงสังคมภายนอกก็เช่นเดียวกัน การทิ้งขยะไม่ถูกที่ การใช้รถใช้ถนนที่ไม่เคารพกฎระเบียบเป็นต้น

ในมหาวิทยาลัยของเราองคกิจการนักศึกษาและกองอาคารสถานที่ต้องทำงานหนัก เพราะผมให้นโยบายไว้ว่า มหาวิทยาลัยจะต้อง “เขียว สะอาด และมาตรฐาน” ต้องเริ่มตั้งแต่สิ่งที่เป็นวัตถุแล้วตามด้วยคน ขณะนี้เรื่องวัตถุได้ทำไปแล้วหลายเรื่อง ส่วนเรื่องคนอยู่ในขั้นกำลังพูดคุยกัน เช่น โรงอาหาร โรงช่างได้ขออนุมัติเงินในการจัดสร้างมา 5 ล้านบาท เมื่อพิจารณารูปแบบแล้วไม่เห็นด้วย เนื่องจากห้องน้ำห้องส้วมอยู่ตรงกลาง นั่งรับประทานอาหารทำให้เสียบรรยากาศ จึงสั่งให้ทุบทิ้งสร้างใหม่ให้ออกไปอยู่ด้านนอกที่ไม่ทำให้ต้องเสียบรรยากาศ จึงเพิ่มเงินให้อีก 2 ล้านบาท รวมเป็น 7 ล้านบาท ขณะนี้กำลังก่อสร้างและได้ให้ทำระบบระบายน้ำใหม่ทั้งหมดเพื่อขจัดกลิ่นเหม็น

เรื่องหอพักนักศึกษามีเรื่องที่จะต้องพูดคุยกันมาก ส่วนในรายละเอียดปลีกย่อยขอให้พวกเราพูดคุยแสดงความคิดเห็น วิชาทวิวิจารณ์กัน ซึ่งเป็นวัฒนธรรมการมีส่วนร่วม

เรื่องจรรยาเป็นเรื่องสำคัญขณะนี้ได้นำเรื่องเข้าสู่สภามหาวิทยาลัยเพื่อกำหนดการจัดระเบียบการจรรยาในมหาวิทยาลัย ให้สภาออกคำสั่ง ประกาศสำคัญ ๆ ในการจัดระเบียบจรรยาในมหาวิทยาลัยทุกวิทยาเขตให้นำไปใช้ และให้แต่ละวิทยาเขตนำไปปรับตามสภาพของแต่ละวิทยาเขต

แล้วออกเป็นระเบียบย่อย เช่น ตรงไหนจอดรถได้ จอดรถไม่ได้ เป็นต้น แต่สภาพจะให้อำนาจในระเบียบใหญ่ไว้ เช่น อนุญาตให้ถือคีย์การ์ดได้ ตักเตือน ยึดบัตรอนุญาตใช้รถในมหาวิทยาลัย เป็นต้น ขณะนี้ได้เริ่มเข้มงวดในบางเรื่อง เช่น ผู้ใดจอดรถบริเวณที่มีเส้นขาวแดงจะถูกถือคีย์การ์ด และนำกุญแจไปเก็บในที่ไกล ๆ เพื่อให้ผู้ฝ่าฝืนได้เกิดความลำบากในการติดต่อขอรับรถ เป็นการลงโทษผู้ฝ่าฝืนหากใครโดนเข้าอย่างนี้ครั้งหรือสองครั้งคงจะเข็ดขยาด คาดว่าจะเริ่มเข้มงวดมากขึ้นประมาณวันที่ 15 มีนาคม 2545 เป็นต้นไป มหาวิทยาลัยไม่มีสิทธิ์สั่งเปรียบเทียบปรับ จุดหนึ่งที่มีปัญหามากในการใช้รถคือ บริเวณถนนสหศาสตร์ห้ามรถเลียขวเพราะตามกฎหมายที่ตัดผ่านเป็นสามแยก มีรถวิ่งสวนทางกันได้และมีทางที่จะให้รถวิ่งไปทางอื่นก็จะห้ามเลียขว กรณีของเรามีทางออกโดยเลียขวเข้าไปทางวงเวียนได้เป็นการทำที่ถูกหลักการจราจรสากล ผมได้ให้กองอาคาร ไปดูว่าผู้ที่ฝ่าฝืนมีมากขนาดไหน ปรากฏว่าผู้ที่ฝ่าฝืนมากที่สุดคือนักศึกษา ผมเคยพบนักศึกษาที่ฝ่าฝืนได้ว่ากล่าวตักเตือน นักศึกษาแสดงอาการไม่พอใจและมีกิริยาคำพูดที่กวน ๆ เพราะเขาไม่รู้ว่าผมเป็นใคร และต่อเมื่อผมบอกให้ทราบว่าเป็นอธิการบดีนักศึกษากลุ่มนั้นจึงมีกิริยาสงบเสงี่ยมขึ้นทันที ถ้านักศึกษามีอาการเช่นที่กล่าวมาแล้ว เมื่อสำเร็จการศึกษาออกไป หากไม่ได้รับการจัดเกล้าเสียก่อนจะออกไปเป็นบัณฑิตที่ดีได้อย่างไร คิดว่าเราจะเป็นตัวแทนของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ที่คาดหวังในเชิงเกียรติยศได้หรือไม่ สิ่งเหล่านี้เราถึงต้องพูดกันให้เกิดเป็นกระบวนการ วันนี้เราต้องพูดคุยกันถึงกฎเกียรติยศในฐานะเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์และสำเร็จการศึกษาออกไปก็ได้ชื่อว่าเป็นศิษย์เก่ามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์จะคิดตัวไปจนตาย เพราะฉะนั้นสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ถ้าเราไม่ช่วยกันดูแลสร้างเงื่อนไขแห่งเกียรติยศขึ้นมา และดำรงอยู่บนพื้นฐานที่เราเคารพเงื่อนไข หลักเกณฑ์ และกฎเกณฑ์นั้น มันจะทำให้เกิดเกียรติยศในภาพรวมของบุคคล ขององค์กรขึ้นมาถามว่าเราจะออกไปอยู่ในสังคมได้อย่างเชิดหน้าชูตาขนาดไหน อยากจะฝากพวกเราย้อนกลับมาตรงนี้ว่าเราจะอยู่กันอย่างมีเกียรติจะต้องมีกฎเกณฑ์เงื่อนไขอย่างไร ฝากให้พวกเรากองกิจการนักศึกษาได้ช่วยกันคิด

สุดท้ายขอพูดเรื่องของหอพักและที่พัก เรามีปัญหาเรื่องที่พักเป็นอย่างมาก เพราะรัฐบาลมีนโยบายที่ชัดเจนว่าไม่ให้งบประมาณสร้างหอพัก จะให้เฉพาะมหาวิทยาลัยหรือวิทยาเขตใหม่เป็นหอพักพื้นฐานอาจจะหนึ่งหรือสองหลังโดยคิดเป็นจำนวนห้อง สามารถรับนักศึกษาได้ประมาณ 300 คน มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ไม่ได้เข้าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ นโยบายของรัฐบาลจะให้มหาวิทยาลัยดูแลเองโดยร่วมทุนกับภาคเอกชน หรือจัดระบบใด ๆ ขึ้นมาที่จะช่วยตนเอง มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จึงรับได้เฉพาะนักศึกษาปีที่ 1 กับนักกิจกรรมอีกไม่มาก ขณะนี้เงินที่เก็บค่าหอพักนักศึกษาที่พักในหอพักไม่เพียงพอ เป็นเพียงไว้ดูแลรักษาสภาพเท่านั้น แต่ก็ยังไม่พอเพียงมหาวิทยาลัยต้องนำเงินจากส่วนอื่นเข้ามาเพิ่มอีก เช่น โรงช้างซึ่งต้องสร้างใหม่ไม่ได้อยู่ในหอพักไม่ได้ใช้เงินจากหอพักต้องเอาเงินจากส่วนอื่นมาใช้เพราะโรงอาหาร (โรงช้าง) เป็นปัจจัยส่วนหนึ่งของหอพักนักศึกษาคนประมาณ 70 เปอร์เซนต์ที่ใช้บริการของโรงช้างในการรับประทานอาหาร แต่เวลาใช้เงินสร้างโรงช้างจะใช้เงินค่าหอพักมาเกี่ยวข้องไม่ได้ ค่าบำรุงหอพักใช้เฉพาะดูแลหอพักเท่านั้น

เมื่อเป็นเช่นนี้หากมหาวิทยาลัยจะสร้างหอพักซึ่งเป็นเงินจำนวนมากประมาณ 40-50 ล้านบาทต่อหลังจะหาเงินมาจากไหน มหาวิทยาลัยก็ต้องร่วมลงทุนกับภาคเอกชนหรือกับ สหกรณ์ออมทรัพย์ซึ่งเป็นระบบของมหาวิทยาลัย หากเป็นเช่นนั้นก็ต้องเก็บค่าหอพักแพงขึ้น แต่เป็นการเก็บเพื่อนำเงินมาคืนทุนในระยะยาวเมื่อคืนทุนได้ก็จะถึงเวลาซ่อมแซมหอพักซึ่งต้องหาเงินมาใช้ในการซ่อมแซมอีก ขณะนี้มหาวิทยาลัยหลายแห่งใช้วิธีการนี้ เช่น มหาวิทยาลัยมหาสารคามให้เอกชนลงทุนทั้งหมด มหาวิทยาลัยนเรศวรให้เอกชนลงทุนอยู่ภายนอกมหาวิทยาลัยโดยมหาวิทยาลัยเข้าไปควบคุมสามารถทำได้เพราะเป็นพื้นที่ใหม่ มหาวิทยาลัยตั้งอยู่กลางทุ่งนา ส่วนวิทยาเขตหาดใหญ่ และวิทยาเขตปัตตานีทำไม่ได้เพราะเราอยู่ติดกับชุมชนที่เป็นสังคมอยู่แล้ว รอบ ๆ มหาวิทยาลัยเอกชนได้สร้างหอพักขึ้นมาจะถูกต้องหรือไม่ไม่ทราบ มหาวิทยาลัยจะเข้าไปควบคุมก็ทำไม่ได้เพราะไม่มีกฎหมายอยู่ในมือ ทำได้ก็เพียงขอความร่วมมือจากตำรวจ กรมประชาสงเคราะห์ การขอความร่วมมือจากหน่วยงานอื่นหากเขาอยากจะทำเขาก็ทำหากเขาไม่ทำเราจะไปทำอะไรก็ได้ ก็เป็นเหตุให้เกิดหอพักแบบสลัมมากมายรอบมหาวิทยาลัยโดยที่มหาวิทยาลัยไม่สามารถทำอะไรได้ แต่อย่างไรก็ตามมหาวิทยาลัยได้ส่งเสริมให้เอกชนลงทุนสร้างหอพักแต่ยังไม่มาก ส่วนใหญ่หอพักจะอยู่ในรูปห้องแถวเช่า ผมไปตรวจดูนักศึกษาบางคนบอกว่าดีกว่าบ้านผมมาก

หลักสำคัญของนักศึกษาที่เข้ามาศึกษาก็คือเราต้องการให้มีการพัฒนา ต้องการให้เห็นพื้นฐานที่ดี มีกฎเกณฑ์เงื่อนไขสำคัญ ๆ ในการพัฒนาสังคมชุมชน เมื่อสำเร็จการศึกษาออกไปแล้วอย่างน้อยที่สุดได้ประสบการณ์ได้ความรู้ไปจากมหาวิทยาลัย ได้เห็นสิ่งที่ดีกว่าออกไปช่วยพัฒนาสังคมและชุมชนซึ่งเราอาจจะมียุทธศาสตร์สำคัญในอนาคต แต่ปรากฏว่าในช่วงที่นักศึกษามาอยู่เขาบอกว่าเขาไม่มีเงิน มาอยู่ร่วมกันหลายคนได้ช่วยกันออกค่าเช่าจะทำให้ผ่อนหนักเป็นเบาได้อยู่กันห้องหนึ่งประมาณ 6-7 คน พัฒนาการของสิ่งที่ดีกว่าสำหรับคนเหล่านี้ก็ทำได้ลำบากเพราะในช่วงที่นักศึกษามาอยู่ไม่ได้พัฒนาตนเองไปมากมาย โดยเฉพาะในเรื่องการดำรงอยู่การใช้ชีวิต นี่คือภาวะลำบากใจของมหาวิทยาลัยที่ต้องแก้ไขเรื่องนี้ จะต้องมีการจัดระบบภายในมหาวิทยาลัยสามารถจัดได้ระดับหนึ่งแต่ภายนอกมหาวิทยาลัยมีปัจจัยหลายอย่างไม่มีระเบียบ การขาดแนวทางของสังคม คือไปรอบ ๆ มหาวิทยาลัยจะอยู่ในความดูแลของเทศบาลแทน อบต. ซึ่งอาจจะทำให้ดีขึ้นเพราะมีกฎเกณฑ์มากขึ้น มหาวิทยาลัยคาดหวังว่าเมื่อเป็นเทศบาลมหาวิทยาลัยเป็นส่วนหนึ่งตรงนี้ก็น่าจะมีสิทธิ์มีเสียง ผลักดันเรื่องต่าง ๆ ได้มากขึ้น ขณะนี้มหาวิทยาลัยได้ดำเนินการให้นักศึกษาโอนทะเบียนบ้านเข้ามาอยู่ในมหาวิทยาลัยตามกฎหมาย จะทำให้จำนวนคนที่อยู่ในเขตเทศบาลเพิ่มขึ้น มีผลให้อำนาจในการต่อรองกับเทศบาลเพื่อใช้บังคับให้ชุมชนที่อยู่ด้านข้างมหาวิทยาลัยทำตามในสิ่งที่ถูกต้องเหมาะสม

เรื่องกฎระเบียบที่พวกเราจะต้องช่วยกันสร้างถือเป็นเกียรติยศของพวกเรา สำหรับในเรื่องของที่พักอาศัยของชุมชนภายนอกถือเป็นเรื่องสำคัญ อีกเรื่องหนึ่งคือเรื่องร้านอาหารนอกมหาวิทยาลัยที่อยู่ริมถนนปทุมณกัณฑ์ จะจัดให้มีระเบียบขึ้นจะเสร็จภายในปีภาคเรียนนี้ มหาวิทยาลัยไม่ได้ทำให้ผู้ประกอบการเดือดร้อนโดยจัดสร้างศูนย์อาหารให้อยู่ภายนอกมหาวิทยาลัยและให้ผู้

ประกอบการย้ายเข้าจำหน่ายอาหารที่ถูกสุขลักษณะ การขายอาหารในที่ปัจจุบันที่อยู่ติดกับรั้วมหาวิทยาลัยมีสิ่งไม่ถูกต้องสองอย่าง คือ 1.ความไม่เป็นระเบียบ 2.ความไม่ปลอดภัยทั้งสุขอนามัยและอุบัติเหตุเนื่องจากอยู่ติดถนน แต่ยังมีปัญหาอยู่คือผู้ประกอบการบางกลุ่มยินยอมที่จะไปอยู่ที่ใหม่ แต่อีกกลุ่มไม่ยอมไป ปัญหาเหล่านี้จะช่วยกันแก้ไขทีละขั้น ในบริเวณนี้จะมีนักศึกษาของเราพักอยู่จำนวนมาก มหาวิทยาลัยจะต้องมีบทบาทเข้าไปมีส่วนร่วมในการจัดระเบียบชุมชน ถึงแม้มหาวิทยาลัยจะสร้างหอพักร่วมกับเอกชนเพิ่ม เชื่อว่าก็ยังคงไม่พอกับความต้องการ

สุดท้ายการดำรงอยู่ในสังคมนี้ไม่ใช่เป็นการปูพื้นให้กับพวกเราเท่านั้น แต่เป็นการปูทางให้กับน้อง ๆ ของเราที่จะเข้ามาในอีกหลายรุ่น เพราะฉะนั้นการคิดอย่างคิดเพียงในช่วงที่เราจะอยู่เท่านั้น คิดถึงในการปูพื้นให้สังคมแห่งนี้เป็นตัวอย่าง อยู่อย่างมีเกียรติ เป็นที่ยอมรับของชุมชนและสังคมอื่น สำเร็จการศึกษาไปแล้วกลายเป็นคนที่มีคุณภาพในแง่ของการบอกกล่าวหรือจะทำอะไรต่อสังคมอื่นในอนาคตได้ ก็ขอให้พวกเราช่วยกันคิดอย่างคิดเพียงให้ตัวเองสบาย เพราะถ้าเราสบายแต่สังคมอาจจะไม่สบายมันจะมีผลกระทบกับพวกเราด้วย เมื่อไรสังคมมีความสุขตัวเราก็จะมีความสุขไปด้วย

สรุปการอภิปรายเรื่อง กฎเกียรติกของการเป็นนักศึกษานั้น สำคัญไฉน

อภิปรายโดย :

1. รองศาสตราจารย์ช่อลดา พันธุเสนา	รองอธิการบดีฝ่ายพัฒนานักศึกษา
วิทยาเขตหาดใหญ่
2. อาจารย์พรรณี วัฒนายากร	ผู้แทนบุคคลภายนอกมหาวิทยาลัย
3. อาจารย์เจษฎา โมกขกุล	ผู้แทนศิษย์เก่า
4. นายพรจักษ์ อุ๋นทิม	ผู้แทนนักศึกษา

ดำเนินการอภิปรายโดย : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิตา วุฒิวัย อาจารย์ที่ปรึกษาหอพัก

ท่านรองอธิการบดีฝ่ายพัฒนานักศึกษา ท่านอาจารย์ ท่านผู้บริหาร ท่านผู้มีเกียรติ และนักศึกษาทุกท่าน วันนี้ถึงเวลาแล้วที่เราจะต้องมาพูดคุยกันถึงเรื่องกฎเกียรติกของการเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์เป็นอย่างไร ในปี 2555 วิสัยทัศน์ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ กำหนดไว้ว่าเราจะเป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำทางด้านวิชาการเพื่อพัฒนาภูมิภาค ภาระกิจของมหาวิทยาลัย จะต้องผลิตบัณฑิตให้เยี่ยม ต้องมีงานวิจัยที่ดีเด่น จะต้องบริการสังคมให้หนักให้บรรลุเป้าหมายตามที่ต้องการ รวมทั้งเราจะต้องทำนุบำรุงนักศึกษาไว้ซึ่งความเป็นไทยในภาวะโลกที่เป็นโลกาภิวัตน์ แต่ปรากฏว่าภาพลักษณ์ของนักศึกษากำลังเป็นที่โจษจันในสังคม จึงเป็นที่มาของการสัมมนาในวันนี้ สำหรับโครงการนี้ได้ผ่านการกลั่นกรองจากอาจารย์ที่ปรึกษาหอพัก และจากคณะกรรมการโครงการทางด้านพัฒนาจริยธรรมของนักศึกษา

● อาจารย์พรรณี วัฒนายากร : ผู้แทนบุคคลภายนอก

เรียนท่านรองอธิการบดี ผู้ร่วมอภิปราย เจ้าหน้าที่ และลูก ๆ นักศึกษาที่รักทุกคน ในฐานะที่เป็นคนนอกและทำงานอยู่ในวงการศึกษาร่วมสถาบันราชภัฏมา 35 ปี พยายามพัฒนานักศึกษา เพราะเราไปเอาชุมชนภายนอกมาเป็นผู้ประเมินนักศึกษว่านักศึกษากลุ่มนั้นแต่งตัวดี นักศึกษากลุ่มนั้นน่าศรัทธา มีวิสัยทัศน์ดี จากการฟังท่านอธิการบดีบรรยายทำให้ทราบว่าจุดเน้นอยู่ตรงการแต่งกาย การเคารพกฎจราจร สถาบันราชภัฏก็เช่นกันอยู่ ๆ ชาวบ้านเขียนป้ายค้านักศึกษา “ความรู้ก็ท่วมหัว สะพานลอยก็มีไม่รู้จักข้าม” มีมากมายและยังไม่มีใครปลดออก ในขณะที่ไม่มีก็เรียกร้องขอสะพานลอยเมื่อมีแล้วนักศึกษาก็ไม่ข้ามเขาเสียเวลาเขาเดินข้ามบนถนน นักศึกษาซึ่งจักรยานยนต์ซ้อนสามคนแต่ขณะนี้พัฒนาการซ้อนได้สี่ได้ห้าคนเพราะตึกเรียนไกล ดังนั้นในสิ่งเหล่านี้เป็นการขาดขาดใจของอาจารย์และชุมชนที่เห็น เพราะคนกลุ่มนักศึกษาในประเทศเรามีประมาณ 6.4

เปอร์เซ็นต์เท่านั้น คนกลุ่มนักศึกษาเหมือนกับอยู่บนยอดไม้แต่คนอื่นอยู่ที่โคนต้นไม้เห็นเราชัด เป็นความจริงที่ว่าชุมชนไม่ได้มองว่านักศึกษากำลังทำอะไรอยู่ประเมินว่านักศึกษาผิดหมด นักศึกษาต้องการแต่งตัวดี ๆ แต่สาเหตุที่นักศึกษาแต่งตัวปอน ๆ ก็เพราะเขาอยากจน ทางแก้ไขในเรื่องการแต่งกายมีวิธีแก้คือแบบฟอร์มของการแต่งกายของสถาบันเป็นอย่างไรก็แต่งอย่างนั้นจะดีที่สุด มันจะเก่าหรือใหม่ไม่ใช่เรื่องสำคัญ จะนุ่งกระโปรงคลุมเข่าก็อย่าใช้ผ้าลูกไม้ต้องลงไปเพราะบางครั้งสังคมประเมินนักศึกษาว่าหลังจากเลิกเรียนแล้วอาจจะไปร้องเพลงต่อ

ไปประเทศเขมรกลับมารักประเทศไทยมากขึ้นเพราะที่นั่นมีขอทานมากมาย ไปในนามของแชนรัฐบาล รัฐบาลเขมรจัดแสดงโชนให้ดู ในขณะที่นั่งคู้หน้าตาไหลไม่รู้ตัวเพราะเขาเล่นโชนเก่งมากได้เดินไปดูหลังเวทีเห็นเสื้อผ้าที่นักแสดงสวมใส่หอมแมม เขาสามารถเล่นโชนโดยไม่ต้องบอกบทไม่ต้องดูเนื้อทั้งอาจารย์และนักศึกษา เขาแสดงด้วยจิตวิญญาณ แต่เสื้อผ้าที่เขาสวมใส่แสดงมันสกปรก มันเก่าแต่ไม่ใช่ไม่ได้ซัก มันซักจนแทบจะขาดก็เพราะมันจน นั่นคือตัวหนึ่งที่เราต้องมามองถึงความสามารถของนักศึกษาเป็นหลักด้วย หาเงินเจตนาให้เจอ ถ้าสามารถขอร้องนักศึกษาได้ตามที่ท่านอธิการบดีบอกว่าเป็นสัญญาเกียรติยศ เพราะเราไม่ได้เป็นมหาวิทยาลัยเดียวในประเทศไทยที่จะทำอะไรก็ได้ เขาต้องเอานักศึกษาไปเปรียบกับมหาวิทยาลัยอื่น ๆ มันก็เกิดเสียงวิพากษ์วิจารณ์บ้าง คิดว่านักศึกษาคงตระหนกอยู่ในใจที่เข้ามาเรียนใน มอ. นับว่าเก่งมาก จะบอกสิ่งเหล่านี้ว่าท่านไม่รู้จะไม่มีใครเชื่อว่าแต่งตัวเรียบร้อยคุณสมบัติเป็นอย่างไร แต่งตัวไปงานคุณสมบัติเป็นอย่างไร แต่งตัวเข้ารับปริญญาคุณสมบัติเป็นอย่างไรนักศึกษารู้หมด ขอให้เพิ่มความตระหนัก ความสง่างาม ความเข้าตากรรมการ ก็จะได้เอวอก เพราะนักศึกษาทุกคนนั่งอยู่บนยอดไม้ของสังคม นักศึกษาเหล่านี้จะเป็นแรงจูงใจให้กับเยาวชนในภาคใหญ่ นักเรียนใน 14 จังหวัดภาคใต้ฝืนกันมากกว่าใครได้เข้า มอ. เป็นที่เชิดหน้าชูตาของคุณพ่อคุณแม่ของวงศ์ตระกูล นักศึกษาลองคิดดูว่านักศึกษาสำคัญขนาดไหน แบบฟอร์มสำคัญขนาดไหน มหาวิทยาลัยของนักศึกษาสำคัญขนาดไหน เพราะไม่ใช่ นักศึกษาคนเดียวที่แต่งตัวแล้วไปทำงาน แต่นักศึกษาเป็นหลักชัยของชีวิตของเยาวชนเป็นจำนวนมาก

เยาวชนที่อยู่ในวัยเดียวกับนักศึกษามีประมาณ 12 ล้านคน นักศึกษายิ่งกว่าคารา ยิ่งกว่าดาวเพราะคาราคัดสินด้วยคนจำนวนน้อยนิด แต่นักศึกษาต้องตัดสินด้วยสายตาของคนประมาณ 12 ล้านคน ก่อนจะสวมเสื้อผ้า ก่อนจะพูดอะไร กิริยามารยาท กาลเทศะ เวลา สถานที่ บุคคล ขอให้พวกเราตระหนักเพราะเราไม่ได้ทำเพื่อตัวเองแต่นักศึกษาทำเพื่อเยาวชนทั่วประเทศ

- อาจารย์เจษฎา โมกขกุล : ผู้แทนศิษย์เก่ามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

เรียนท่านรองอธิการบดี คณาจารย์ พี่ ๆ จากกองกิจการนักศึกษา และท่านผู้มีเกียรติทุกท่าน ผมในฐานะศิษย์เก่าและอาจารย์ และเคยทำงานด้านกิจการนักศึกษาประมาณ 12 ปีขณะนี้พักเป็นอาจารย์สอนหนังสืออย่างเดียว ประเด็นที่ตั้งมาว่าภาพลักษณ์นักศึกษา มอ. เป็นอย่างไร ผมขอแยกออกเป็นส่วน ๆ ผมมององค์รวมของนักศึกษาที่เข้ามาเรียนที่นี่ และอยากให้นักศึกษาสำเร็จการ

ศึกษาออกไปเป็นอย่างไร สังคมคาดหวังว่าเราอยากได้บัณฑิตที่สำเร็จออกไปเก่งและดี โดยทั่วไปเราพูดเรื่องเก่งในห้องเรียนคือการเรียนเก่ง เมื่อออกไปทำงานก็จะทำงานเก่ง ดูแลคนเก่ง

ส่วนหนึ่งที่เสริมความเก่งให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ก็คือเรื่องของความดี มักจะมีการพูดเสมอว่าความรู้คู่คุณธรรมจะมีประโยชน์มาก ไม่นานมานี้มีการเพิ่มขึ้นมาอีกนอกจากเก่งดีคือต้องอยู่ในสังคมอย่างมีความสุขด้วย

ในวันนี้เราจะเน้นเรื่องความดีในด้านคุณธรรม จริยธรรม ขอแบ่งเป็นสองส่วน คือ ในส่วนของวินัย ในส่วนของบุคลิกภาพ ช่วงเช้าทำนอธิการบดีได้พูดถึงในส่วนของวินัยคือเรื่องของจรรยา มองว่ามอ. เป็นอย่างไร ผมไม่ได้มองนักศึกษาเพียงอย่างเดียวผมมองทั้งหมด เราไม่สามารถเป็นแบบอย่างของภายนอกได้นี้คือปัญหาใหญ่ บังเอิญกลุ่มของนักศึกษามีมากเราจึงมุ่งตรงมาที่กลุ่มของนักศึกษา ผมว่าจรรยาขณะนี้มีปัญหาทั้งระบบ ที่ทำนอธิการบดีพูดถึงเรื่อง 3E ผมมองในเชิงระบบก็ยังมีปัญหา เช่นวงเวียนมีปัญหานักศึกษาไม่ควรจะขับรถเข้าโค้งได้ นักศึกษาไม่เคยหยุดรถให้คนในวงเวียนไปก่อน นักศึกษาจะดูคนเป็นหลักในการขึ้นจักรยานยนต์หรือรถยนต์ ในขณะที่ผมอยู่ทางโทนักศึกษายู่ทางเอกนักศึกษาจอดรถให้ซึ่งผิดกฎจราจร เพราะตามกฎหมายเอกต้องไปก่อนโดยไม่ต้องคำนึงว่าเป็นใคร แต่นักศึกษาจอดให้ทำให้คนที่ตามหลังมาเบรกกันตัวโค้งสิ่งนี้เป็นสิ่งที่ผิดในเรื่องของกายภาพเราต้องดูว่าเหมาะสมหรือไม่ เรื่องของความรู้ในการใช้กฎจราจรไม่แน่ใจว่าจะรู้กันหรือไม่ แต่เท่าที่ดูจากการปฏิบัติเหมือนจะไม่รู้ เพราะนักศึกษาจะไปตามอำเภอใจ จะเลี้ยวจะจอดไม่ให้สัญญาณไฟ หมวกกันน็อกก็ใส่เป็นเพียงหมวกกันน็อก ผมคิดว่าควรจะออกกฎเมื่อเห็นใครทำไม่ถูกต้องก็ ไม่ควรจะให้เข้าในมหาวิทยาลัย ทำนอธิการบดีได้พูดเมื่อเช้าเกี่ยวกับหมวกกันน็อกในอีกมิติหนึ่งเป็นการสูญเสียทางสังคม เพราะเมื่อเกิดอุบัติเหตุเราต้องเสียเงินในการรักษา ผมมองอีกส่วนในส่วนของผู้อื่นที่กระทบ เช่น คนรอผ่าตัดแต่มีผู้ป่วยล้มรถหัวน็อกพื้นต้องให้ผู้ป่วยนี้เข้าห้องผ่าตัดก่อนทำให้ผู้ที่รอผ่าตัดต้องหยุดไว้ก่อน

เมื่อพูดถึงหมวกกันน็อกนักศึกษามักจะพูดว่าฉันล้มก็หัวของฉัน แต่ความจริงไม่ใช่เพราะมันมีผลกระทบส่วนอื่นมากมาย ผมมองว่านักศึกษาห่อนยานในเรื่องนี้มาก

เรื่องการแต่งกายเป็นปัญหาหนักสำหรับพวกเรา สมัยก่อนผมเอาใจใส่เรื่องการแต่งกายมาก ผมคิดว่าเรามีกฎระเบียบก็ต้องใช้ ถ้ามีแต่ไม่ใช้ก็อย่ามี ในสมัยหนึ่งบอกว่าทรงผมไม่น่าเกี่ยวกับการเรียน เสื้อผ้าแต่งชุดอะไรก็ได้ไม่เกี่ยวกับการเรียน เรียนดีหรือไม่คืออยู่ที่สมอง ผมเห็นด้วย แต่การที่มีการออกกฎระเบียบต้องมีเหตุผล การที่กำหนดชุดนักศึกษาออกมาดีในแง่ของการประหยัด ถ้าให้แต่งอะไรก็ได้จะมีการแข่งขันแต่งตัวกันจะทำให้สิ้นเปลืองฟุ่มเฟือย การแต่งชุดนักศึกษาเหมือนกันทำให้ดูสวย ทำให้มองเป็นระเบียบสะอาด ผมมองว่าเมื่อแต่งชุดนักศึกษาดูมีสง่าราศรีมาก มีคนอีกจำนวนมากที่อยากจะแต่งดูได้จากข่าวจากภายนอก แต่พวกเราเมื่อมีสิทธิ์กลับไม่ใช่สิทธิ์ตรงนี้

เรื่องของการปฏิบัติผิดกฎระเบียบ นักศึกษาไม่ค่อยจะมีวินัยกัน เช่น การจอดรถ สังคมไทยในภาพรวมใครแหกกฎได้ถือว่าเก่ง สิ่งหนึ่งที่เห็นใน มอ. มีป้ายมากมาย เช่น ป้ายห้ามจอด

ป้ายไม้แต่งชุดนักศึกษาไม่ให้บริการ แต่ยังไม่มีการปฏิบัติ ทุกครั้งที่ออกกฎหมายต้องตั้งคำถามว่าใช้จริงหรือไม่ สมัยผมเป็นรองคณบดีผมได้ทำใช้ให้ยามใช้สื่อครหาหากใครมีปัญหาทำให้ไปพบผม ทำให้ดีขึ้นเพราะทุกคนรู้นั่นกฎกติกา แต่ถ้าเราไม่ทำกฎให้เป็นกฎสุดท้ายก็ไม่มีผลในทางปฏิบัติ เรื่องของวินัยหากไม่ปฏิบัติจะมีผลกระทบต่อสังคมมาก

เรื่องบุคลิกภาพเป็นเรื่องที่กระทบกับตัวนักศึกษาแสดงถึงความน่ารัก เช่น การแต่งกาย กิริยามารยาท ผมไม่แน่ใจว่ายุคใหม่เราต้องบอกว่าจะต้องทำอะไรจึงจะทำให้ให้นักศึกษาทราบว่าต้องทำ เช่น เวล่านักศึกษาขึ้นลิฟท์ผมถามว่าจะไปชั้นไหนเมื่อผมกดให้ค่าขอบคุณไม่มี บางทีเดินกระแทกคำขอโทษก็ไม่มี ความน่ารักในตัวนักศึกษายาจะหมดไป เป็นสิ่งที่ควรจะต้องบอกให้นักศึกษาทราบ

● นายพรจักษ์ อุ๋นทิม : ผู้แทนนักศึกษา

เรียนท่านรองอธิการบดี ท่านผู้มีเกียรติทุกท่าน มุมมองของผมต่อเพื่อน ๆ นักศึกษา ผมแบ่งออกเป็น 3 อย่าง การกระทำในทางที่ถูกต้อง การกระทำในทางที่ผิด การกระทำในทางที่ผิดโดยมิได้เจตนา ผู้ใหญ่มองการกระทำของนักศึกษาก็รูปแบบผมไม่ทราบ แต่ถามว่านักศึกษากำลังทำสิ่งนั้นเพื่ออะไรและเพราะอะไร ในส่วนของการกระทำผิดที่ผ่านมาทางผู้ใหญ่ได้ออกกฎระเบียบมากมาย ใช้บังคับให้นักศึกษาให้ปฏิบัติให้ถูกต้อง แต่บางครั้งผู้ใหญ่ได้มองลึก ๆ หรือไม่ว่าการที่นักศึกษากระทำไปอย่างนั้นเขาทำไปเพราะอะไร เพื่ออะไร เท่าที่ถามมา เช่น ในเรื่องการแต่งกายนักศึกษาหญิงที่ใส่ตุ้ดตุ้ดเป็นรูปตุ๊กตาแทนรูปของมหาวิทยาลัย เขาตอบว่าจะให้ทำอะไรในเมื่อเพื่อนในกลุ่มเขาใส่อย่างนี้หมด การที่จะไปใส่ตราของมหาวิทยาลัยเพื่อนมองเหมือนกับคนละพวก และการไม่ใส่เสื้อไว้ในกางเกงทำให้รู้สึกสบาย การใส่ไว้ในกางเกงทำให้เหมือนกับว่าเรามีกฎเกณฑ์ให้กับตัวเอง เพราะระยะเวลาที่เรียนตั้งแต่เด็กจนจบมัธยมปลายเป็นเวลา 12 ปี เขาอยู่ในกฎเกณฑ์เพียงพอแล้ว การที่ได้เข้ามาในระดับมหาวิทยาลัยเขามีความเชื่อว่าเขาอยู่ในระดับปัญญาชน ดังนั้นเขาคิดว่าเขาควรจะมีความคิดเห็นเป็นตัวของตัวเอง ทางมหาวิทยาลัยไม่ควรจะบังคับกันมากมาย

ทางด้านกรจราจรทุกคนจะมองว่าในมหาวิทยาลัยเป็นที่ที่ปลอดภัยที่สุด ทำให้นักศึกษาผลเธอทำในสิ่งที่ผิด หรือเจตนากระทำผิด มีบางครั้งที่การปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ไม่ได้เป็นมาตรฐาน เช่น ผมเคยนำรถจักรยานยนต์ไปจอดหน้าศูนย์คอมพิวเตอร์กับน้องสองคัน เข้าไปทำธุระในศูนย์คอมพิวเตอร์ออกมารถโดนล้อล๊อคด้วยโซ่ทั้งสองคัน ผมโทรศัพท์ถามยามเขาบอกว่าคุณไม่เห็นป้ายหรือเขาให้จอดเฉพาะรถยนต์ ผมถามไปว่าเห็นบางครั้งรถจักรยานยนต์จอดได้ไม่ถูกล๊อค และไม่มีป้ายบอกว่าอนุญาตให้จอดเวลาใดและไม่ให้จอดเวลาใด แสดงให้เห็นการทำงานของเจ้าหน้าที่ไม่เป็นมาตรฐาน ขอฝากให้กับทางผู้บริหารด้วย

● รศ.ช่อลดา พันธุเสนา : รองอธิการบดีฝ่ายพัฒนานักศึกษา

ท่านผู้บริหาร คณาจารย์ เจ้าหน้าที่ นักศึกษาทุกท่านรู้สึกยินดีมากที่ได้พูดในวันนี้ การให้นักศึกษามาร่วมในวันนี้ก็เพื่อให้นักศึกษามาช่วยกันสร้างกฎของนักศึกษาเอง สำหรับน้อง ๆ ที่อยู่ในหอพักเป็นเพียงกรณีศึกษาเท่านั้น ขณะเดียวกันจะขยายออกไปสู่รุ่นพี่ที่พักอยู่นอกหอพักของมหาวิทยาลัยด้วย เพราะฉะนั้นกฎระเบียบที่จะออกมาพวกเราน่าจะมาช่วยกันสร้าง ส่วนกฎระเบียบที่มีอยู่เหมาะสมหรือไม่เหมาะสม กฎนั้นคือ กฎเกียรติยศ ท่านอธิการบดีพูดชัดเจนว่าเกียรติยศได้มาโดยสังคัม ไม่ใช่ได้มาด้วยการคิดเองว่าเมื่อเราเข้ามหาวิทยาลัยแล้วเรามีเกียรติเร่าเก่งกว่าน้อง ๆ ฉะนั้นการที่นักศึกษาคิดว่าเมื่อเข้ามหาวิทยาลัยได้แล้วควรจะให้เราอยู่อย่างสบายบ้าง เพราะเมื่อเราอยู่ระดับมัธยมต้องอยู่ในกฎเกณฑ์มากมาย หากนักศึกษาคิดอย่างนั้นก็เป็นการยึดตัวเองเป็นหลัก ไม่ได้ยึดเกียรติยศที่สังคัมยอมรับเราเป็นหลัก ถ้ารับจากสังคัมยิ่งโตยิ่งเป็นผู้ใหญ่ยิ่งต้องทำตัวให้มีเกียรติมากขึ้นตามความเจริญของสมอง ความเจริญของร่างกาย ความเจริญของจิตใจเป็นสิ่งสำคัญ เพราะว่ามันอยู่ร่วมกันในสังคัมเล็ก ๆ เกิดออกมาก็มีแต่ตัว เวลาหิวเราก็ร้อง แม่ก็ต้องหาอะไรให้เรากิน เมื่อโตขึ้นมาเข้าโรงเรียนอนุบาลก็จะมีเพื่อน ๆ อนุบาล และครูต้องช่วยกันดูแล ขึ้นระดับประถมก็จะมีสังคัม นึกถึงเพื่อนจะเริ่มนึกถึงอะไรที่ทำให้เพื่อนเดือดร้อนจะทำไม่ได้ เมื่อไปโรงเรียนเด็กจะถูกฝึกให้รู้ว่าการจะอยู่กับคนอื่นให้มีความสุขได้ต้องคำนึงถึงจิตใจของคนอื่น แต่เนื่องจากวัยยังไม่มากพอจึงต้องใช้กฎระเบียบของโรงเรียนเป็นตัวบังคับ เมื่อขึ้นระดับมัธยมสังคัมของเด็กจะกว้างขึ้นไปอีกต้องทำงานเป็นทีม การที่ทำงานเป็นทีมโดยไม่ให้เพื่อนเอาเปรียบเป็นเรื่องสำคัญ เช่น เมื่อทำงานเป็นทีมทำไมอาจารย์ต้องใช้เราทุกครั้ง เรายังต้องอยู่ภายใต้บังคับของอาจารย์ทุกครั้งโดยใช้วิธีเอาตัวคะแนนเป็นตัวบังคับ และเมื่อเข้ามหาวิทยาลัยเราจะมีจิตสำนึกมีความตระหนักรู้มากขึ้น มีความฉลาด สมองโตมากขึ้น เพราะฉะนั้นวิถีคิดของเราจะเป็นระบบระเบียบมากขึ้น ดังนั้นกฎระเบียบที่ออกโดยมหาวิทยาลัยจะถูกละเมียดง่ายกว่าเมื่อขณะที่อยู่มัธยม เพราะกฎระเบียบของระดับมัธยมจะรักษากฎระเบียบอย่างเคร่งครัด

แต่ทำไมเมื่อเข้ามหาวิทยาลัยนักศึกษาดังฝ่าฝืนกฎระเบียบได้ เพราะผู้บริหาร อาจารย์ในมหาวิทยาลัยมักคิดว่านักศึกษาเป็นผู้ใหญ่ขึ้น คิดเอง ทำเอง ตระหนักรู้เองได้ ฉะนั้นอาจารย์ใช้วิธีการพูด ซึ่งจะใช้ไม่ได้ ไม่ได้ การคุกคามก็ไม่มี อาจารย์ฝ่ายปกครองยังมีแค่ มหาวิทยาลัยจะไม่มีสิ่งเหล่านี้ เพราะเราคิดว่านักศึกษาโตแล้วและเราต้องการฝึกให้นักศึกษารู้จักรับผิดชอบ มีวินัยในตนเอง รู้ว่าอะไรควรทำอะไรไม่ควรทำ การเป็นอย่างนั้นจะทำให้นักศึกษาคิดว่าเข้ามาแล้วนักศึกษาย่อยสบาย คำว่า "สบาย" ของนักศึกษานั้นถูกต้อง เหมาะสมตามกาลเทศะหรือไม่ หากนักศึกษาย่อยสบายแล้วต้องใส่เสื้อไว้ในกางเกงนั้นก็ไม่ใช่เหมาะสมไม่สบายแน่นอน แต่หากนักศึกษาย่อยในชั้นเรียนอยู่ในขณะนักศึกษาต้องปฏิบัติตัวให้ถูกต้อง เพราะนักศึกษาต้องเคารพในสถานที่ที่ให้การศึกษาให้ความรู้กับนักศึกษา แต่ถ้าเราทำตัวสบายโดยที่ไม่มองอะไรก็อย่าลืมนึกถึงสังคัมยังมองนักศึกษาย่อย สังคัมที่ว่านั้นในมหาวิทยาลัยก็มีอาจารย์ทั้งหลายที่ต้องฝึกให้นักศึกษามีระเบียบวินัยเช่นเดียวกัน การแต่งกายด้วยแบบฟอร์มของนักศึกษานี้อาจารย์เป็นผู้ออกแบบหรือเป็นระเบียบที่ว่าด้วย

การแต่งกาย ซึ่งเป็นรูปแบบการแต่งกายของนักศึกษาทุกมหาวิทยาลัยทั่วประเทศ เป็นการคิดในระดับประเทศ สักมต้องการให้ดูเป็นระเบียบเรียบร้อยเคารพในศักดิ์ศรีของตนเอง

เมื่ออาจารย์เข้ารับตำแหน่งรองอธิการบดีฝ่ายพัฒนานักศึกษาใหม่ ๆ ได้เชิญประชุมฝ่ายกิจการนักศึกษาทุกคณะ ตัวแทนองค์กรของนักศึกษา และถามว่าจะเลิกการแต่งกายเครื่องแบบนักศึกษาเอาหรือไม่ แต่หากไม่แต่งชุดนักศึกษาจะต้องห้ามไม่ให้ใช้เข็มกลัดของมหาวิทยาลัย เพราะมีคนแอบอ้างว่าเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์หากินอยู่ในเมืองหาดใหญ่หลายราย แต่เมื่อสืบดูกลับไม่ใช่ นักศึกษาของเรา เขาใช้วิธีติดเข็มกลัดนักศึกษาของเราไว้ที่เสื้อเพื่อแอบอ้างหากิน หากเรารักในเกียรติรักในสถาบันเราต้องทำให้เรียบร้อย หากนักศึกษาไม่ยอมใส่ก็ขอให้บอกแต่ต้องเป็นเสียงของนักศึกษาสามในสี่ส่วนของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มหาวิทยาลัยจะยกเลิกการแต่งแบบฟอร์มของนักศึกษา แต่ปรากฏว่าผลการประชุมในวันนั้นนักศึกษายกข้อเรียกร้อง เพราะนักศึกษายกข้อเรียกร้องว่าเป็นเกียรติของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ดังนั้นจึงต้องใส่ให้ถูกระเบียบในอนาคตจะไม่มีทางเลือกปฏิบัติทุกคณะต้องทำเหมือนกัน

เรื่องการจรรยาบรรณปฏิบัติหรือไม่ เมื่อก่อนป้ายเขียนไว้แต่ไม่มีใครทำเป็นเรื่องจริงจัง แต่เป็นแค่การเลือกปฏิบัติ เพื่อความเป็นระเบียบมหาวิทยาลัยมียามทำหน้าที่ดูแลให้ทุกคนถือปฏิบัติสมควรแล้วหรือที่นักศึกษาจะต้องให้ยามถามว่าคุณอ่านเห็นหรือไม่ว่าห้ามรถจักรยานยนต์จอด ยามถูกกำหนดให้พูดกับนักศึกษาเพียงเท่านั้นและถูกสั่งห้ามไม่ให้ทะเลาะกับนักศึกษา หากทะเลาะกับนักศึกษาก็จะมีผลต่อการพิจารณาขึ้นเงินเดือนจึงทำให้ยามลำบากใจมาก การมีป้ายบอกนั้นก็เป็นการกีดกันของสังคม และเปิดภาคการศึกษาใหม่นี้จะไม่มีคำว่าเลือกปฏิบัติ เพราะสภามหาวิทยาลัยได้ออกระเบียบว่าด้วยการจรรยาบรรณแล้ว ในทางปฏิบัติจะมีการใส่คะแนนหากกระทำผิดทั้งบุคลากรและนักศึกษา เช่น กระทำผิดครั้งแรกถูกตัดเดือนลือลือจะขึ้นคะแนนไว้ 10 คะแนน หากเลี้ยวในช่องทางที่อันตรายหรือฝ่าไฟแดงจะขึ้นคะแนนไว้ 40 คะแนน และห้ามนำรถเข้ามาในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ การพิจารณาให้คะแนนความผิดจะดูจากฐานการกระทำผิดที่เป็นอันตรายต่อตัวเองและส่วนรวม หากกระทำผิดซ้ำอีกคะแนนก็จะเพิ่มจากเดิม เช่น ถูกให้คะแนนความผิดไว้แล้ว 10 คะแนนและไปกระทำผิดอีกในลักษณะเดิมก็จะขึ้นคะแนนความผิดเป็น 20 คะแนน หากกระทำผิดคะแนนรวมถึง 40 คะแนนเมื่อใดก็ต้องนำรถออกจากมหาวิทยาลัยได้เลย ระเบียบนี้กำลังจะออกมาบังคับใช้โดยกองอาคารสถานที่ บังคับใช้กับนักศึกษาและบุคลากรทุกคนในปีการศึกษา 2545

● ผศ.ดร.นิดา วุฒิวัย : ผู้ดำเนินการอภิปราย

จากคำกล่าวของท่านวิทยากรบอกว่า “เกียรติที่ได้นักศึกษาไม่ใช่เป็นคนให้เกียรติตัวเองแต่ต้องเป็นเกียรติที่ได้จากสังคม” ขณะนี้สังคมใน มอ. และสังคมในหาดใหญ่กำลังพูดถึงมากเกี่ยวกับการแต่งกายของนักศึกษา ความประพฤติของนักศึกษา อาจารย์เจษฎาได้พูดไว้ว่านักศึกษาของเรามีความทรงไว้ซึ่งการมีความสง่าราศรี ความเก่งและความดี มีอีกหลายประเด็นที่วิทยากรไม่พูดถึง ที่เห็นชัดเจน คือ ความประพฤติของนักศึกษา การที่นักศึกษาคบเพื่อนต่างเพศจะเป็นการโอบไหล่

เดิน หรือนอนหนุนคอกในสถานที่ราชการ ลักษณะเหล่านี้นักศึกษาควรจะทำเช่นนี้หรือไม่ เป็นเรื่องที่น่าจะพูดถึงบ้างในเรื่องกฎเกียรตินัยในเรื่องที่ควรกระทำหรือไม่ควรกระทำ หรือการทุจริตในการสอบ เราจะมีกฎอะไรบ้างที่สร้างผู้นำของชาติที่ปราศจากการทุจริตตั้งแต่บัดนี้ ขณะนี้สังคมมีการจัดระเบียบเคยได้รับเชิญจากนายอำเภอหาดใหญ่เกี่ยวกับเรื่องหอพัก จากนั้นไปหอพักที่มีนักศึกษาเข้าพักตั้งแต่ห้าคนขึ้นไปจะต้องไปจดทะเบียนเป็นหอพักหญิงหรือหอพักชาย ภายในสิ้นเดือนนี้ที่พักในหาดใหญ่ต้องมีการจัดระเบียบสังคม ในมหาวิทยาลัยก็มีการจัดระเบียบทางด้านอาคารสถานที่ด้วยระบบ 5 ส ขณะนี้อาจารย์ก็ถูกจัดระเบียบ เช่น อาจารย์คุมสอบจะต้องไปถึงห้องสอบก่อนเวลาสอบประมาณครึ่งชั่วโมง และหากไปไม่ทันจะต้องทำเรื่องชี้แจงถึงสาเหตุที่ไปไม่ทัน ขณะนี้ทุกแห่งทั้งนอกและในมหาวิทยาลัยต่างมีการจัดระเบียบแล้วทั้งสิ้น มีแต่นักศึกษาที่มีความสุขจะทำอะไรก็ได้ทั้ง ๆ ที่เป็นสิ่งที่มีค่าที่สุดของมหาวิทยาลัย เราต้องการให้นักศึกษาของเราสำเร็จการศึกษาออกไปดีที่สุด มหาวิทยาลัยของเราเป็นมหาวิทยาลัยทางใต้แต่ไม่ได้ดูน อยากรู้ให้นักศึกษาของเราส่งงานเทียบเท่ากับภูมิภาคอื่น มหาวิทยาลัยจะมีเกียรตินักศึกษาก็ต้องมีเกียรติ เพราะฉะนั้นจะทำสิ่งที่ถูกต้องจะต้องมาจากจิตใต้สำนึกของนักศึกษาเอง แต่เมื่อวันใดก็ตามที่สังคมเริ่มมีคำถาม นั่นแสดงว่านักศึกษากำลังปฏิบัติเบี่ยงเบนไปจากความต้องการของสังคม จากค่านิยมของมหาวิทยาลัย เช่นเดียวกันหากนักศึกษาไม่ปฏิบัติสิ่งหนึ่งที่จะทำงานหนักที่นั่นคือวินัย แต่เรื่องกฎเกียรตินัยแห่งการเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์เป็นเรื่องกลาง ๆ สวยงาม เช่นเดียวกับเรามีศีลห้าซึ่งไม่ใช่กฎหมาย ศีลจะห้ามไม่ให้ฆ่าสัตว์ ไม่ลักทรัพย์ ไม่พูดเท็จ ไม่ผิดลูกเมียผู้อื่น ไม่ดื่มเหล้า ท่านจะเป็นสุขในสังคม เรื่องกฎเกียรตินัยของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์เราควรมีอะไรบ้าง เช่น ทางด้านจรรยา ทางด้านการแต่งกาย ทางด้านความประพฤติมีอะไรบ้างที่เราควรมี อะไรเป็นสิ่งประกันว่าถ้าคุณไม่ประพฤติอย่างนี้แล้วคุณจะมีความสุข และมหาวิทยาลัยของเรา ก็จะเป็นมหาวิทยาลัยที่ทรงเกียรติเช่นเดียวกัน

ผู้ดำเนินการอภิปรายตั้งประเด็นในหัวข้อ

➤ กฎเกียรตินัยจะช่วยเรื่องนี้ได้อย่างไร น่าจะมีประเด็นอะไรบ้างในความคิดเห็น ใครควรจะเป็นผู้รับผิดชอบ จะมีผลในทางปฏิบัติอย่างไร

● อาจารย์พรณี วัฒนยากร : ผู้แทนบุคคลภายนอก

จากการประกอบธุรกิจโรงเรียนเอกชนดิฉันจะเชิญชาวต่างประเทศมาสอนที่โรงเรียนค่อนข้างมาก ทุกคนพูดว่าทำไมเด็กไทยถ้าไม่ทำให้กลัวแล้วเรียนไม่ได้จะทำให้เด็กเครียด ประเทศไทยตั้งชาติมาด้วยระบบทหาร เพราะฉะนั้นครูอาจารย์เป็นผลพวงของทหารถูกขู่ ถูกบังคับต่าง ๆ นา ๆ เยาวชนของชาติก็เช่นกันเป็นเยาวชนกลุ่มเดียวคือเยาวชนทหาร ชาติที่มีระบบจะเป็นชาติที่เจริญที่สุด จากการเดินทางรอบโลกดูงานด้านการศึกษา จะเห็นว่าชาติที่เจริญจริงนั้นเขามีระเบียบ อย่างเช่นประเทศญี่ปุ่นเป็นชาติที่มีระเบียบมากที่สุด ระเบียบเป็นจุดบ่งบอกถึงหมู่พวก ความสง่างาม คนที่ได้รับ การอบรมสั่งสอน และไม่มีอะไรสง่างามเท่ากับเป็นคนขององค์กรนั่นคือความคิด การที่เรา

มาพูดกันเรื่องเหล่านี้ ตั้งแต่เริ่มเข้าโรงเรียนจนสำเร็จการศึกษา นับว่าเสียเวลา ทำไมไม่เอาเวลาไปสร้างคนแก่ สร้างชาติ บ้านเมือง

คนที่จะทำเรื่องวินัยได้ดีที่สุด คือ อาจารย์ HOME ROOM หากอาจารย์เขารักเราเขาก็จะสอนเราจนหมด ชาติที่เจริญแล้วจะไม่มีใครพูดเล่นจะพูดจริงและทำจริงคนที่เห็นแก่ตัว เช่น จอครด ในที่ห้ามจอด รถจักรยานยนต์จอดในที่รถยนต์จอดเขาจะถือว่าเป็นคนเห็นแก่ตัวเขาจะมองว่าเราเป็นคนเลว ในขณะที่เรานั่งอยู่ในระดับที่สูงที่สุดของระบบการศึกษาของประเทศ นักศึกษาจะต้องสร้างจิตสำนึกเอาใจตัวเองสอนใจตัวเอง ในปรัชญาจีนบอกว่าในร่างของคนเรามีทั้งบูนและบู๊ ครูอาจารย์จะช่วยสร้างให้เราเพียงซีกเดียว คือ บูนเป็นคุณธรรมและความดี ณ วันที่นักศึกษาสำเร็จการศึกษาออกไปทำงานนักศึกษาจะต้องไปเป็นลูกน้องเขา มหาวิทยาลัยกำลังเตรียมคนที่ดีให้ออกไปเป็นลูกน้องของสังคม แต่หากว่านักศึกษาไม่บู๊หรือความกล้าอยู่ในตัวเราก็จะเป็นลูกน้องเขาตลอด ดังนั้นเราต้องช่วยกันสร้าง เก่งกับเฮง เก่งเมื่อเข้ามหาวิทยาลัยต้องรีบตัดดวงความรู้จากอาจารย์ เพราะเมื่อสำเร็จการศึกษาออกไปแล้วนายจ้างเขาจะรับเฉพาะคนที่เก่งเพื่อเข้าช่วยงานของเขาได้ทันที เฮง คือ โอกาสหรือดวงหรือจังหวะชีวิต เมื่อมีประสบการณ์จึงรีบตะครุบไว้แล้วรีบเอาตัวเองสัมผัสประสบการณ์ให้มากที่สุด นักศึกษาจะเป็นคนกล้าและเป็นคนเก่ง มหาวิทยาลัยอยากให้เห็นในจุดนี้มากที่สุด นักศึกษาจะต้องเป็นคนงานนอกงานใน และต้องตระหนักอยู่เสมอว่าที่เราอยู่ตรงนี้ไม่ใช่อยู่คนเดียว ดร.มหาเธร์ เปลี่ยนแนวคิดหากคุณเป็นข้าราชการ คือ ได้ ญี่ปุ่นให้พูดคำเดียว คือ ได้ เมื่อเราศึกษามาจนสำเร็จหมดแล้วก็ขอให้ศึกษาชีวิตจริงของมนุษย์ที่ทำงานจนประสบผลสำเร็จ จะมีข้อคิดเล็ก ๆ นิด ๆ ตัวนี้คือแรงขับทั้งชีวิต คนที่อยู่ใต้มหาวิทยาลัยจำนวน 6.4 เปอร์เซ็นต์คือคนที่คุมชะตาบ้านเมือง เมื่อเราต้องกระจกตัวตัวเองขอให้นับถือตัวเองเป็นอันดับหนึ่ง แล้วเราจะทำความดีเพื่อความดี เพื่อตัวเอง เพื่อประเทศชาติ เราจะเป็นผู้ใหญ่ที่สง่างาม

● อาจารย์เจษฎา โมกขกุล : ผู้แทนศิษย์เก่ามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ในท่ามกลางความไม่คิดที่พูดกันมาเรายังมีความคืออยู่ เช่น การเข้าคิวซื้ออาหารในโรงอาหาร ตัวนักศึกษาเองยังมีความคืออยู่ในตัวมาก เช่น เมื่อครั้งน้ำท่วมภาคใต้นักศึกษาได้ลงมาช่วยโดยไม่รู้จักเหน็ดเหนื่อย แต่ปัญหาของเราคือไม่ค่อยได้คุยกันเราคิดว่ารู้แต่จริงแล้วไม่รู้ แล้วจะทำได้อย่างไร

ประการแรกจะต้องตกลงกันว่าจะทำประกาศเป็นนโยบาย เราจะทำให้เป็นตัวอย่างกับสังคมภายนอก แต่ต้องคุยกันให้รู้เหตุผลระหว่างนักศึกษากับมหาวิทยาลัยและอาจารย์ ทุกคนช่วยกันทำ รวมถึงให้นักศึกษาเป็นผู้ทำเองด้วย

ประการที่สองอาจารย์ผู้สอนในชั้นเรียนกำหนดห้ามนักศึกษาเข้าชั้นเรียนหากแต่งกายไม่เรียบร้อย หากอาจารย์ทุกคนช่วยกันเรื่องยากก็จะเป็นเรื่องง่าย

ประการที่สามเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดคือตัวนักศึกษา ในปัจจุบันนี้เราสร้างค่านิยมให้กับนักศึกษาในทางที่ถูกต้อง เพราะขณะนี้เข้าใจว่าเราไปนิยมในสิ่งที่ผิดแล้วกลายเป็นถูก เช่น การแต่งกาย การสกรีนเสื้อ เป็นต้น คิดว่าเราทำสิ่งที่ผิดกลายเป็นสิ่งที่ปกติในสังคม เราควรเปลี่ยนค่านิยมเสียใหม่แล้วควรทำแบบไหนเราต้องบอกกัน

ประการที่สี่ผู้นำองค์กรนักศึกษาจะต้องแต่งตัวให้เป็นแบบอย่างของนักศึกษา ความประพฤติเป็นแบบอย่างที่ดี สิ่งเหล่านี้คิดว่าทำได้และเกิดผลอย่างรวดเร็ว

กฎเกียรติกฎที่พวกเราพูดกันอยู่นี้หากช่วยกันทำซึ่งเป็นสิ่งที่ควรปฏิบัติในสังคม คิดว่าเราคงไม่รู้สักอีกอึด ที่รู้สักอีกอึดก็เพราะเราไปต่อต้าน หากเราทำในสิ่งเหล่านี้ได้จนเกิดในสังคมของเรา จนคนในเมืองบอกว่าไปดูใน มอ.เขาทำได้ดี คิดว่ามั่นน่าภาคภูมิใจนี้คือกฎเกียรติกฎของพวกเราเราจะเป็นแบบอย่างที่ดีในสังคมได้

● นายพรจักษ์ อุ่นทิม : ผู้แทนนักศึกษา

กฎเกียรติกฎของนักศึกษาจัดได้ว่าเป็นข้อปฏิบัติที่นักศึกษาสมควรปฏิบัติ กฎเกียรติกฎของนักศึกษาได้มาจากอะไร ต้องมาจากความถูกต้องที่เกิดจากความคิดที่เราถั่งกรองออกมาแล้วในลักษณะที่เป็นกลาง ผมมีความเชื่อว่าเป็นบางครั้งการเป็นประชาธิปไตยไม่สามารถใช้ได้ ในสังคมเสมอไป เช่น ในสังคมมีคน 5 คน 4 คนฆ่าคนตาย 1 คนไม่ยอมร่วมมือด้วย ถามว่าหากนำหลักประชาธิปไตยมาใช้ใครคือผู้ที่ถูก สิ่งนี้คือข้อบกพร่องของประชาธิปไตย ในความถูกต้องยังมีส่วนผิดขึ้นอยู่กับว่าเรามีมุมมองอย่างไร ในขณะที่ผู้ใหญ่ให้โอกาสนักศึกษามาร่วมกันออกกฎเกียรติกฎของนักศึกษา ถือได้ว่าเป็นสิ่งที่ดีมากสำหรับนักศึกษา ในการที่จะวางกรอบแบบให้กับตัวเราเอง รวมถึงรุ่นน้องที่จะสืบทอดกฎระเบียบที่เราคิดขึ้นมาต่อไป ถามว่าการคิดจะคิดกันอย่างไร ผมเห็นว่าความคิดของเราเองที่เกิดจากความเป็นกลาง ไม่ใช่ว่าสิ่งที่คิดจะออกมาถูกต้องตามกฎระเบียบเสมอไป หรือคิดในลักษณะตามใจฉัน ความคิดต้องเกิดจากความเป็นกลางในความถูกต้องนั้น

ในส่วนตัวนักศึกษาไม่ชอบให้ใครบังคับ หากมีการบังคับก็จะมีข้อโต้แย้งทันที เราอยู่ในลักษณะของปัญญาชนแล้วทำไมต้องบังคับ ที่เราคิดว่าถูกบังคับก็เพราะว่าเราไม่ได้มีส่วนร่วมที่เกี่ยวข้องในส่วนของการระเบียบที่ทางผู้ใหญ่ให้กับเรา แต่ในวันนี้เราได้มีโอกาสจึงอยากให้ทุกคนรับโอกาสส่วนนี้มาสร้างสรรค์สิ่งที่ดีให้เกิดขึ้น เพื่อมหาวิทยาลัยของเรามีเกียรติยศเท่าเทียมหรือเหนือมหาวิทยาลัยอื่น หากถามว่าในส่วนกฎระเบียบนี้ควรให้ใครเป็นผู้รับผิดชอบ ผมคิดว่าควรจะเป็นทุกคนในมหาวิทยาลัยที่ต้องร่วมกันรับผิดชอบ

หากถามว่าเราจะเอาอะไรเป็นตัววัดผลในเรื่องนี้คิดว่าเราคงจะได้คุยกันต่อไป และหากถามว่าใครเป็นผู้ติดตามผลผมคิดว่านักศึกษาควรจะเป็นผู้ติดตามผลด้วย เพราะหากหวังพึ่งอาจารย์ที่ปรึกษาหรือเจ้าหน้าที่กองกิจการนักศึกษาก็คงยังมีกำลังไม่เพียงพอที่จะตรวจสอบ และหากให้นักศึกษาช่วยกันดูแลและติดตามตรวจสอบคิดว่าคงจะมีประสิทธิภาพมากขึ้น

- รศ.ช่อลดา พันธุเสนา : รองอธิการบดีฝ่ายพัฒนานักศึกษา

กฎเกียรตินี้ที่จะเกิดขึ้นจากตัวเราเราเท่านั้นจะต้องเป็นผู้ปฏิบัติ เกียรติยศจะเกิดขึ้นกับตัวเราและสังคม ในช่วงใกล้สอบเห็นนักศึกษานำพวงมาลัยไปไหว้พระรูปสมเด็จพระราชบิดากันมาก หากในขณะที่ลืมตาไ้ว้จะเห็นที่ฐานของพระรูปเขียนไว้ว่า “ขอให้ถือประโยชน์ส่วนตัวเป็นที่สอง ประโยชน์ของเพื่อนมนุษย์เป็นกิจที่หนึ่ง ลาภทรัพย์และเกียรติยศจะตกมาแก่ท่านเอง ถ้าท่านทรงธรรมะแห่งอาชีพไว้ให้บริสุทธิ์” เป็นพระราโชวาทของสมเด็จพระราชบิดาของเรา ดังนั้นกฎเกียรตินี้ที่เราจะคิดกันวันนี้ขอให้ยึดถือพระราโชวาทของพระราชบิดาไว้เป็นเบื้องต้น และขอให้ยึดถือไว้ทุกครั้งที่เราคิดจะทำอะไร

สรุปปัญหาและแนวทางแก้ไขจากการนำเสนอกลุ่มย่อย

1. ปัญหาเรื่องการแต่งกายของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

แต่งกาย ไม่ถูกต้องตามกาลเทศะทั้งภายใน/ภายนอกมหาวิทยาลัย

แนวทางแก้ไข

- ขอความร่วมมืออาจารย์ว่ากล่าวตักเตือน
- ขอความร่วมมือหน่วยงานต่าง ๆ ร่วมมือกันเข้มงวดในเรื่องจะให้บริการนักศึกษาที่แต่งกายในชุดนักศึกษาที่ถูกต้อง
- ขอความร่วมมือจากสโมสรนักศึกษาคณะต่าง ๆ เป็นแบบอย่างที่ดี
- รณรงค์เรื่องการแต่งกาย ออกเสียงตามสาย แจกใบปลิว หรือแผ่นพับฯ
- ให้มีแกนนำเป็นตัวอย่าง และนำความคิดไปถ่ายทอด
- สร้างจิตสำนึก จัดทำคู่มือตอนปฐมนิเทศ
- รณรงค์ในหอพักนักศึกษา

กระบวนการติดตามผล/ผู้ประเมิน

- เครือข่ายจากทุกคณะ
- หน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษา
- อาจารย์แต่ละคณะ
- ผู้นำนักศึกษา
- หอพักนักศึกษา

2. ปัญหาเรื่องความประพฤติของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

2.1 เรื่องการแต่งกายที่ไม่เหมาะสม

แนวทางแก้ไข

- ปลุกฝังจิตสำนึกที่ดี ส่งเสริมให้นักศึกษามีคุณธรรม จริยธรรม
- รณรงค์ให้ปฏิบัติตามกฎระเบียบอย่างเคร่งครัด
- รุ่นพี่เป็นตัวอย่างที่ดีแก่รุ่นน้อง

2.2 เรื่องการจรรยาบรรณ

แนวทางแก้ไข

- ให้แกนนำเป็นตัวอย่างที่ดี
- รณรงค์ให้ปฏิบัติตามกฎจรรยาบรรณอย่างเคร่งครัด
- ปลุกฝังให้แต่ละคนปฏิบัติตามหน้าที่ของตนเองอย่างเคร่งครัด
- ควรมีมาตรการลงโทษขั้นรุนแรง

2.3 การคบเพื่อนต่างเพศ

แนวทางแก้ไข

- ควรสร้างหอพักในมหาวิทยาลัยเพิ่ม
- รุ่่นพี่เป็นตัวอย่างที่ดีแก่รุ่นน้อง

2.4 ประชาสัมพันธ์

แนวทางแก้ไข

- ควรมีการประชุมสัมพันธในเรืองของการที่นักศึกษากระทำความคิดให้มากขึ้น
- กระตุ้นให้นักศึกษามีส่วนร่วมในกิจกรรมมากขึ้น
- มีการประชาสัมพันธ์ให้เป็นรูปธรรม
- ควรมีการกระจายแหล่งข่าว สถานที่ ตลอดจนการประชุมสัมพันธให้กว้างขวาง

2.5 การเที่ยวตามสถานบันเทิง

แนวทางแก้ไข

- ควรให้มีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการเลี้ยงสังสรรค์ที่เกี่ยวกับรุ่น รหัสต่าง ๆ
- ควรกำหนดให้มีการปิดหอพักให้เร็วขึ้นในส่วนของหอพักหญิง
- ควรกำหนดให้มีการปิดหอพักชายตามเวลาเหมือนกัน
- กระจายการทำงานให้ทั่วถึง
- ส่งเสริม/สนับสนุนคนที่มีความประพฤติดี
- ปลุกฝังจิตสำนึกที่ดี
- เพิ่มความภาคภูมิใจในความเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
- ควรมีการเสริมแรง

กระบวนการติดตามผล/ผู้ประเมิน

- การให้คะแนน
- แบบประเมิน (กระจายตามสโมสรต่าง ๆ)
- จัดตั้งคณะกรรมการตรวจสอบ

3. ปัญหาเรื่องวินัยจรรยาบรรณของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ปัญหาที่พบ

- ทำตามแบบอย่างรุ่นพี่
- ทำตามอำเภอใจ
- ทำผิดกฎแล้วไม่มีการลงโทษที่ชัดเจน
- ทำผิดกฎจรรยาบรรณโดยการจอดรถในจุดที่ห้ามจอด สวมหมวกกันน็อคเพื่อกันยาม
- ไม่เปิดไฟเลี้ยว ไม่เลี้ยวให้ถูกต้องตามวงเวียน ฯลฯ
- สัญลักษณ์หรือตำแหน่งป้ายไม่ชัดเจน

- วงเวียนเล็กเกินไป
- มีเส้นลวดความเร็วมักเกินไป

แนวทางแก้ไข

- มีการจัดอบรมให้ความรู้นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ในวันปฐมนิเทศ
- นักศึกษาทั่วไป สโมสรนักศึกษาทุกคณะรณรงค์การใช้รถให้ถูกกฎจราจร
- มหาวิทยาลัยจัดอบรมสำหรับผู้ที่ต้องการทำบัตรเข้า - ออกของมหาวิทยาลัย
- ปรับปรุงป้ายจราจรให้เห็นเด่นชัดตามจุดต่าง ๆ มีเสียงตามสายเพื่อประชาสัมพันธ์
- จัดอบรมสำหรับนักศึกษาผู้นำกิจกรรมในส่วนต่าง ๆ เรื่องกฎจราจรเป็นช่วง ๆ
- มีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยตระเวนทั่วมหาวิทยาลัยคอยสอดส่องดูแล
- ผู้กระทำความผิด โดยวิธีจับป้ายทะเบียนรถเพื่อไปตัดแต้ม

4. ภาพลักษณ์ของนักศึกษาที่ควรจะเป็น

1. เรื่องการแต่งกาย (สิ่งที่เป็นปัญหา)

- สวมรองเท้าแตะ
- ปลดอชายเสื้อนอกกางเกง/กระโปรง
- เสื้อตัวเล็ก คับ บาง แขนกุด เอวลอย
- กระโปรงสั้น
- นักศึกษาสวมเสื้อสีขาวติดกระดุม เครื่องหมายมหาวิทยาลัย แต่มุ่งกางเกงไปเข้าชั้นเรียน หรือไปในที่สาธารณะ

สิ่งที่ควรจะเป็น

นักศึกษาควรแต่งกายให้เหมาะสมกับกาลเทศะให้นักศึกษาแต่งกายให้เรียบร้อยในเวลาราชการและสถานที่ราชการ และไม่ควรแต่งชุดนักศึกษาไปในสถานที่สาธารณะ หรือไปในสถานที่ที่ไม่เหมาะสม

2. เรื่องความประพฤติ

- 2.1 มารยาท การทักทาย คำขอบคุณ ขอโทษ และคำลงท้าย
- 2.2 ความประพฤติทางคู่สาว
 - ควรประพฤติตนให้เหมาะสม ให้เป็นเกียรติแก่สถาบัน
- 2.3 ความซื่อสัตย์
 - ไม่ควรทุจริตในการสอบ

3. เรื่องวินัยจราจร

ควรเป็นตัวอย่างที่ดีในการถือปฏิบัติตามกฎจราจร โดยเฉพาะนักศึกษาในหอพักผู้ใช้สิทธิในการใช้รถจักรยานยนต์ คือผู้นำกลุ่มกิจกรรมนักศึกษา

กฎเกียรติกองศาแห่งมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ สำหรับรุ่นน้องที่กำลังจะมาเราควรส่งข่าวให้บ้าง ๆ ทราบว่ามีอะไรบ้างที่ควรปฏิบัติ และมีอะไรบ้างที่เป็นกฎเกียรติกองศาแห่งมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ กฎเหล่านี้เราทุกคนจะต้องช่วยกันสร้างโดยยึดข้อเสนอแนะของกลุ่มที่ 4 เป็นแม่แบบ และให้ทุกคนร่วมกันเสนอแนะสร้างสรรค์ออกมา สรุปได้ดังนี้

ด้านการแต่งกาย

ในเวลา/สถานที่ราชการ

1. ไม่สวมรองเท้าแตะ ไม่ปล่อยชายเสื้อออกนอกกางเกงหรือกระโปรง
ในเวลาราชการ
2. ใส่เสื้อรูปทรงสุภาพไม่รัดรูป ไม่มีการตกแต่งหรือสกรีนรูปภาพ ข้อความใด ๆ ลงบนเสื้อ
3. สวมกระโปรงยาวคลุมเข่าหรือไม่ขาวเกินไปจนเป็นอันตรายต่อตัวเอง
4. แต่งกายสุภาพในสถานที่ราชการ เวลาราชการ เหมาะสมตามกาลเทศะ

ในสถานที่สาธารณะ/นอกมหาวิทยาลัย

- 2.1 ไม่ควรสวมชุดนักศึกษาไปสถานที่ที่ไม่เหมาะสม
- 2.2 ควรแต่งกายให้สุภาพ เรียบร้อยไปในสถานที่สาธารณะ

ด้านความประพฤติ

1. มีมารยาทในการทักทาย กล่าวคำขอบคุณ ขอโทษ และมีคำลงท้าย
2. การคบเพื่อนต่างเพศ ประพฤติตนให้เหมาะสม เป็นเกียรติแก่สถาบัน
3. มีความซื่อสัตย์ ไม่ทุจริตในการสอบ

ด้านวินัยจราจร

เป็นตัวอย่างที่ดีในการถือปฏิบัติตามกฎจราจร เช่น สวมหมวกกันน็อก ไม่จอดรถ

ในที่ห้ามจอด ไม่ซ้อน 3 ให้รถทางขวาหรือรถในวงเวียนไปก่อน ฯลฯ

ผลที่ได้รับจากการสัมมนา

ผลที่ได้รับจากการสัมมนา มีดังนี้

1. ได้กฎเกียรติกองศาของการเป็นนักศึกษาแห่งมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ด้านการแต่งกาย ด้านความประพฤติ และด้านวินัยจราจร ดังนี้

ด้านการแต่งกาย

เวลาราชการ

1. แต่งกายชุดนักศึกษาสุภาพเรียบร้อย
2. ไม่สวมรองเท้าแตะในสถานที่ราชการ

3. ไม่ปล่อยขายเสื้อไว้ในอกกางเกงหรือกระโปรงทุกครั้งที่แต่งชุดนักศึกษา หรือชุด
ธรรมดา
4. ไม่สวมเสื้อรัดรูป มีลวดลายหรือข้อความบนเสื้อ
5. นักศึกษาหญิงไม่สวมกระโปรงสั้นหรือยาวจนเกินไป
ในโอกาสอื่น ๆ
6. เมื่อแต่งชุดจำลองไม่ติดเครื่องหมายสถาบัน
7. ไม่แต่งชุดนักศึกษาเข้าไปในสถานที่ที่ไม่เหมาะสม

ด้านความประพฤติ

1. ในการคบเพื่อนต่างเพศ วางตัวให้เหมาะสมเป็นเกียรติแก่สถาบัน
2. มีความซื่อสัตย์ต่อตนเองและไม่ทุจริตในการสอบ
3. มีมารยาทในการทักทายที่ดี รู้จักกล่าวคำ “ขอบคุณ” “ขอโทษ” และมีคำลงท้าย

ด้านวินัยจราจร

นักศึกษาแห่งมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ พึงเป็นตัวอย่างที่ดีในการปฏิบัติตามกฎ
จราจร เช่น ไม่ฝ่าฝืนสัญญาณจราจร ไม่จอดรถในที่ห้ามจอด สวมหมวกกันน็อกหรือคาดเข็มขัดนิรภัย
ทุกครั้งที่ใช้รถ เลี้ยวรถอ้อมวงเวียน ให้สัญญาณไฟเลี้ยวและไม่ขี่รถจักรยานยนต์ซ้อน 3 คน เป็นต้น

2. ได้แก่นำนักศึกษาร่วมพัฒนานักศึกษาใหม่

คำกล่าวปิด

โครงการสัมมนาเพื่อรณรงค์กฎเกียรติยศของการเป็นนักศึกษา

แห่งมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

โครงการนำร่อง : กรณีศึกษานักศึกษาในหอพักมหาวิทยาลัย

โดย รศ. ช่อฉดา พันธุเสนา

รองอธิการบดีฝ่ายพัฒนานักศึกษา วิทยาเขตหาดใหญ่

วันอังคารที่ 12 มีนาคม 2545

ณ ห้องประชุม 210 สำนักงานอธิการบดี

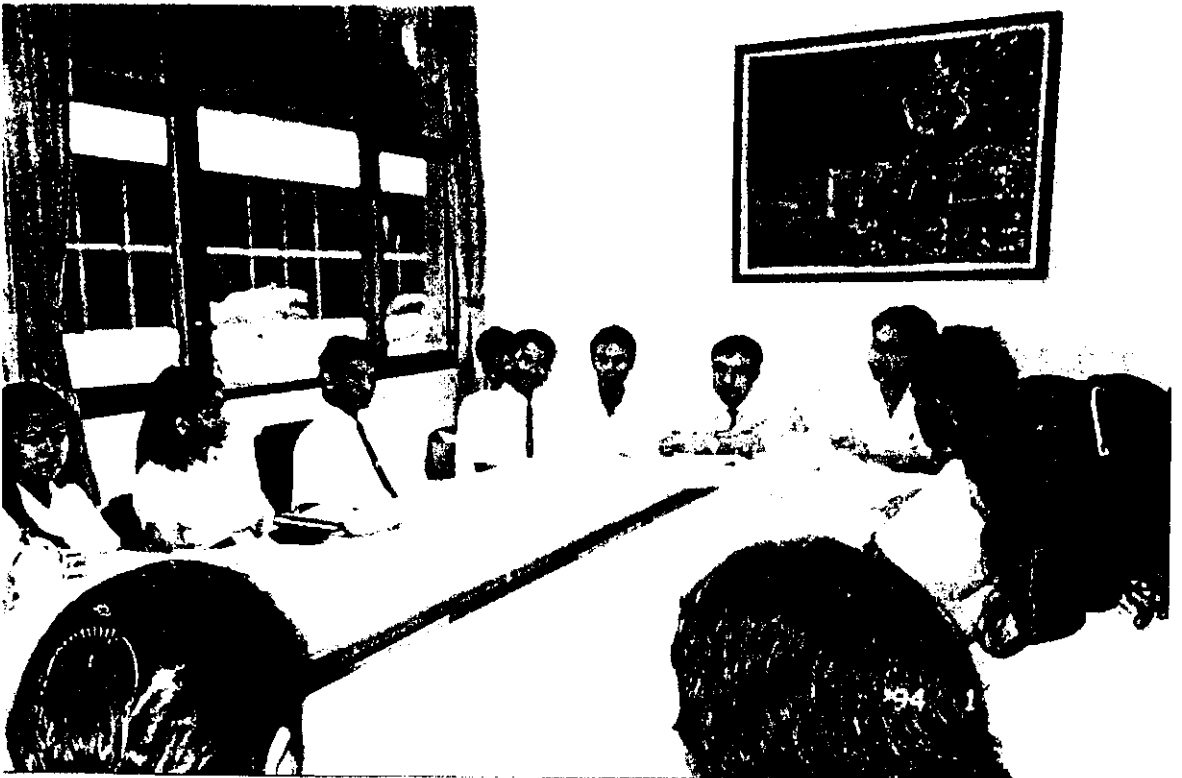
รู้สึกชื่นใจที่นักศึกษาจะแสดงถึงเกียรติยศของตัวเอง นักศึกษาเป็นแนวหน้าในการประพฤติสิ่งที่ดี สิ่งที่ถูก สิ่งที่ดีงาม การแสดงสิ่งที่ดีงามไม่ควรรอถึงแม้จะเป็นสิ่งที่น้อยนิด เพราะฉะนั้นการที่จะประพฤติในสิ่งที่จะเกิดเป็นเกียรติยศแก่ตนเอง จะต่อไปถึงครอบครัว สังคม และชุมชน

สังคมนั้นคือสังคม มอ. หากนักศึกษาทุกคนสามารถที่จะดำรงไว้ซึ่งเกียรติยศที่นักศึกษาเขียนขึ้นมาเอง เต็มใจบอกเองก็อยากเสนอความคิดของพวกเราไปสู่ นักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เราต้องหาแนวทางในขั้นตอนต่อไป เพราะขั้นตอนครั้งนี้เป็นเพียงการเริ่มต้นที่เราเป็นแนวหน้า สร้างกฎเกียรติยศเพื่อเริ่มต้นให้น้องนักศึกษาปีที่ 1 ดำเนินการตามนี้ โดยมีรุ่นพี่ที่เป็นพี่เลี้ยงในการคอยดูแล ควบคุม ตรวจสอบ ถ้าน้องในหอพักของเราออกมาแล้วไม่ได้แสดงตามกฎเกียรติยศ เราต้องช่วยกันชี้แนะแนวทางที่ดีที่งามให้แก่้อง ๆ เพื่อศักดิ์ศรีและเกียรติยศของพวกเราชาว มอ. เชื่อได้เลยว่าเมื่อนักศึกษาสำเร็จการศึกษาออกไป นักศึกษาจะเป็นพลเมืองที่ดีของประเทศชาติ ครูหวังว่าความดีของนักศึกษานั้น จะดีต่อเนื่องจนกว่านักศึกษาจะสำเร็จการศึกษาออกไปทำงานเป็นคนดีศรีสังคม และสังคมไทยของเราต่อไป

ขอขอบคุณผู้ร่วมอภิปรายทุกท่าน และขอขอบคุณงานบริการและสวัสดิการนักศึกษาที่ได้จัดให้มีโครงการในครั้งนี้ ขอขอบคุณนักศึกษาทุกท่าน ผู้ร่วมโครงการทุกท่านโดยเฉพาะท่านรองคณบดี ผู้ช่วยคณบดี ที่ได้ช่วยให้งานครั้งนี้สำเร็จด้วยดี คิดว่างานสัมมนาครั้งนี้จะเป็นประโยชน์กับนักศึกษาโดยทั่ว ๆ ไป ได้เวลาสมควรแล้วขอปิดโครงการสัมมนาเพื่อรณรงค์กฎเกียรติยศของการเป็นนักศึกษาแห่งมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ในโครงการนำร่อง

ส่วนหนึ่งของผู้เข้าร่วมสัมมนา

ประชุมกลุ่มย่อย

สรุปผล

การสัมมนาเพื่อรณรงค์ กฎเกียรตินิยมของการเป็นนักศึกษาแห่งมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

โครงการนำร่อง : กรณีศึกษานักศึกษาในหอพักของมหาวิทยาลัย

วันอังคารที่ 12 มีนาคม 2545

ณ ห้องประชุม 210 สำนักงานอธิการบดี

1. โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ตามระดับความคิดเห็นของท่าน

รายการ	ระดับความคิดเห็น			
	ดีมาก	ดี	ปานกลาง	น้อย
1. ท่านได้รับความรู้ในการบรรยายเกี่ยวกับภาพลักษณ์ของนักศึกษาที่ควรจะเป็น	17 34.70%	29 59.18%	3 6.12%	-
2. กฏระเบียบการแต่งกายของนักศึกษาปัจจุบันมีความเหมาะสมเพียงใด	-	29 59.18%	17 34.70%	3 6.12%
3. ความประพฤติของนักศึกษาในปัจจุบันมีความเหมาะสมเพียงใด	-	13 26.53%	31 63.27%	5 10.20%
4. ท่านเห็นด้วยกับการลงโทษ กรณีนักศึกษาทุจริตการสอบมากน้อยเพียงใด	15 30.62%	24 48.98%	5 10.20%	5 10.20%
5. นักศึกษามีการปฏิบัติตามกฏระเบียบวินัยจรรยาบรรณมากน้อยเพียงใด	-	8 16.33%	21 42.86%	20 40.81%
6. ท่านทราบกฏระเบียบมหาวิทยาลัยที่ใช้ในปัจจุบันมากน้อยเพียงใด	-	14 28.57%	28 57.14%	7 14.29%
7. ท่านเห็นด้วยกับการสัมมนาเรื่องกฎเกียรตินิยมของการเป็นนักศึกษาแห่งมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์มากน้อยเพียงใด	25 51.02%	22 44.90%	2 4.08%	-
8. ท่านเห็นด้วยกับการสร้างเครือข่ายผู้นำนักศึกษาที่พึงประสงค์ในประชาคม มอ. โดยบันทึกเป็นเกียรติประวัติของนักศึกษามากน้อยเพียงใด	23 46.94%	20 40.82%	6 12.24%	-
9. ท่านได้รับประโยชน์จากการเข้าร่วมสัมมนาครั้งนี้	16 32.65%	32 65.31%	1 2.04%	-
10. เอกสารประกอบการสัมมนามีความเหมาะสม	6 12.24%	35 71.43%	8 16.33%	-
11. อุปกรณ์ในการจัดสัมมนามีความเหมาะสม	10 20.41%	34 69.39%	5 10.20%	-

รายการ	ระดับความคิดเห็น				
	ดีมาก	ดี	ปานกลาง	น้อย	
12. สถานที่การจัดสัมมนามีความเหมาะสม	22 44.90%	27 55.10%	-	-	
13. อาหารและอาหารว่างมีความเหมาะสม	23 46.94%	25 51.02%	1 2.04%	-	
	24.65%	48.97%	20.09%	6.28%	N=49

2. ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

	ความคิดเห็น/คน
1. ผู้บรรยายบางท่าน บรรยายยึดเชื้อ ไม่รักษาเวลา และสับสนในบทบาท	3
2. อาหารว่างน่าจะหลากหลายมากกว่านี้	1
3. ผลไม้น่าจะไม่ใช่กล้วย	1
4. อาหารว่างควรจะลดลงมากกว่านี้	1
5. แอร์เย็นเกินไป	1
6. ควรมีการติดตามประเมินผลอย่างต่อเนื่อง	5
7. ควรกดดันให้ขามสวมหมวกกันน็อคด้วย	1
8. ควรมียูนิฟอร์มกางเกงสำหรับนักศึกษาหญิง (เพื่อขับจักรยานยนต์สะดวก)	3
9. ระยะเวลาสั้นเกินไป ควรให้นักศึกษาจัดอภิปรายมากกว่านี้	9
10. บางคำถามไม่ชัดเจน	2
11. พูดถึงภาพรวมมากเกินไป ทำให้มองไม่เห็นปัญหาที่เป็นจริง	1
12. กลุ่มนักศึกษาที่เข้าร่วมสัมมนายังไม่ครอบคลุม เพราะอยู่ในช่วงปิดเทอม	2
13. ควรออกกฎมหาวิทยาลัยให้ชัดเจน และบังคับอย่างเคร่งครัด	5
14. ควรปลูกฝังจิตสำนึกของนักศึกษาให้มีค่านิยมที่ถูกต้องในด้านต่าง ๆ	2

รายชื่อผู้เข้าร่วมสัมมนาเพื่อรณรงค์
กฎเกียรติกของการเป็นนักศึกษา แห่งมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
วันที่ 12 มีนาคม 2545 เวลา 08.30 - 16.30 น.
ห้องประชุม 210 สำนักงานอธิการบดี

ที่	ชื่อ - สกุล	ตำแหน่ง
1	รศ.ดร.ประเสริฐ ชิตพงศ์	อธิการบดี ประธาน
2	รศ. ชอลดา พันธุเสนา	รองอธิการบดีฝ่ายพัฒนานักศึกษา วิทยาการ
3	นายเจษฎา โมฆกุล	อาจารย์
4	นางพรณี วัฒนยากร	วิทยาการจากภายนอก
5	นายพรจักษ์ อุ่นทิม	คณะกรรมการนักศึกษาประจำหอพักอาคาร 1
6	ศศ. ดร. นิดา วุฒิวัย	อาจารย์ที่ปรึกษาหอพัก ผู้ดำเนินการอภิปราย
7	ศศ. ดร. โปยม วงศ์สุวรรณ	รองคณบดีฝ่ายวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะเภสัชศาสตร์
8	ดร. มูทิตา มีนุ่น	รองคณบดีฝ่ายพัฒนานักศึกษา คณะอุตสาหกรรมเกษตร
9	อาจารย์สุรไกร เพิ่มคำ	รองคณบดีฝ่ายวิชาการและประกันคุณภาพ คณะทรัพยากรธรรมชาติ
10	ศศ.ถนอมศรี อินทนนท์	แทนรองคณบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา คณะพยาบาลศาสตร์
11	ดร. วิริยะ ทองเรือง	ผู้ช่วยคณบดีฝ่ายกิจกรรมนักศึกษา คณะวิศวกรรมศาสตร์
12	นายวิชา เพชรขาว	ผู้อำนวยการกิจการนักศึกษา
13	นางสุพัตรา วิจิตร โสภา	หัวหน้างานบริการและสวัสดิการนักศึกษา
14	ศศ.พีไลรัตน์ ทองอุไร	อาจารย์ที่ปรึกษาหอพัก
15	อาจารย์ฉัตรชัย วัฒนากิรมย์สกุล	อาจารย์ที่ปรึกษาหอพัก
16	อาจารย์พนิดา สุขศรีเมือง	อาจารย์ที่ปรึกษาหอพัก
17	อาจารย์นรุศม์ชัย ดิษโสภา	อาจารย์ที่ปรึกษาหอพัก
18	อาจารย์กุลศรี พึ่งพันธ์	อาจารย์ที่ปรึกษาหอพัก
19	ศศ. นายแพทย์ศักดิ์ชัย แซ่เฮ้ง	ผู้ช่วยคณบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา คณะแพทยศาสตร์
20	นายแพทย์รังสรรค์ ภูรยานนท์ชัย	อาจารย์คณะแพทยศาสตร์
21	อาจารย์โฆมพัทธ์ มณีวัต	อาจารย์คณะพยาบาลศาสตร์
22	นางอัมพร อรุณศรี	หัวหน้าหน่วยหอพักหญิง
23	นายนพดล ภูมิสมบัติ	หัวหน้าหน่วยหอพักชาย
24	นายอนุตล กุลสิริวิชัย	หัวหน้าหน่วยอาคารสถานที่ ผู้ปกครองหอพักบัณฑิตศึกษา
25	นางนันทวัน ชนะสิทธิ์	ผู้ปกครองหอพักอาคาร 13,- 15
26	นางสุมนา ไชยทอง	ผู้ปกครองหอพักอาคาร 3 - 4
27	นางอุไรวรรณ ปฏิญญา	ผู้ปกครองหอพักอาคาร 7 และ 12

ที่	ชื่อ - สกุล	ตำแหน่ง
28	นางสาวอมรลักษณ์ เต็มสังข์	แม่บ้านหอพักอาคาร 6
29	นางจรรยา รัตนคิลก ณ ภูเก็ต	ผู้ช่วยผู้ปกครองหอพักอาคาร 2
30	นางสาวสุพัฒนา ประภา	ประธานสภานักศึกษา
31	นางสาวนุชยาตี สะแลแม	ผู้แทนสภานักศึกษา
32	นายวรวิทย์ วาณิชสุวรรณ	นายกสโมสรมักศึกษา คณะแพทยศาสตร์
33	นายวิรัตน์ บุญฤทธิ์	นายกสโมสรมักศึกษา คณะทรัพยากรธรรมชาติ
34	นายพฤทธิ์ ชูชาติพงษ์	นายกสโมสรมักศึกษา คณะวิทยาศาสตร์
35	นายพิศิษฐ์ ชนศิลป์	อุปนายกกิจกรรมภายนอก สโมสรมักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์
36	นางสาวเขาวลักษณ์ สุวรรณจันสิงห์	นายกสโมสรมักศึกษา คณะวิทยาการจัดการ
37	นางสาวจตุมาศ กฤษณาสกุล	สโมสรมักศึกษา คณะวิทยาการจัดการ
38	นายธเนศ ถิ่นชาญ	นายกสโมสรมักศึกษา คณะอุตสาหกรรมเกษตร
39	นายปฐม ทนันชัย	อุปนายกสโมสรมักศึกษา คณะอุตสาหกรรมเกษตร
40	นางสาวลัชฌา อรณพ	นายกสโมสรมักศึกษา คณะพยาบาลศาสตร์
41	นายอนุชา จงจิตต์	คณะกรรมการนักศึกษาระจำหอพักอาคาร 1
42	นายกิตติศักดิ์ แก้วนิลประเสริฐ	คณะกรรมการนักศึกษาระจำหอพักอาคาร 1
43	นายวีรนันต์ กัณฑา	คณะกรรมการนักศึกษาระจำหอพักอาคาร 1
44	นายวุฒิศักดิ์ ห่อหุ้ม	คณะกรรมการนักศึกษาระจำหอพักอาคาร 2
45	นายศิริโชค คริพบุตร	คณะกรรมการนักศึกษาระจำหอพักอาคาร 2
46	นายปิยพงศ์ สุขสวัสดิ์	คณะกรรมการนักศึกษาระจำหอพักอาคาร 2
47	นางสาวนวิชา ยศวิไล	คณะกรรมการนักศึกษาระจำหอพักอาคาร 3-4
48	นางสาวเวฬุพันธ์ จริงจิต	คณะกรรมการนักศึกษาระจำหอพักอาคาร 3-4
49	นางสาวปลินธร เพ็ชรฤทธิ์	คณะกรรมการนักศึกษาระจำหอพักอาคาร 3-4
50	นางสาวสิริยา รัตนช่วย	คณะกรรมการนักศึกษาระจำหอพักอาคาร 3-4
51	นางสาวรินรวี เครือแขก	คณะกรรมการนักศึกษาระจำหอพักอาคาร 5
52	นางสาวรวงนลิน เทพนวล	คณะกรรมการนักศึกษาระจำหอพักอาคาร 5
53	นางสาวอรุพร ยอดจันทร์	คณะกรรมการนักศึกษาระจำหอพักอาคาร 5
54	นางสาวจรีรัตน์ รุจวานิชย์	คณะกรรมการนักศึกษาระจำหอพักอาคาร 5
55	นางสาวจรรณี เกิดแก้ว	คณะกรรมการนักศึกษาระจำหอพักอาคาร 5
56	นายภาณุวัฒน์ คำจันทร์	คณะกรรมการนักศึกษาระจำหอพักอาคาร 6
57	นายฉลองชัย แสงปรีดีกรณ	คณะกรรมการนักศึกษาระจำหอพักอาคาร 6
58	นายเฉลิมยศ แก้วมั่ง	คณะกรรมการนักศึกษาระจำหอพักอาคาร 6
59	นางสาวกาญจนาร สามเมือง	คณะกรรมการนักศึกษาระจำหอพักอาคาร 7

ที่	ชื่อ - สกุล	ตำแหน่ง
60	นางสาวรัชนุช ไช้สกุล	คณะกรรมการนักศึกษาประจำหอพักอาคาร 7
61	นางสาวองศิกานต์ ศศิธรเวชกุล	คณะกรรมการนักศึกษาประจำหอพักอาคาร 7
62	นางสาวเนตรชนก แสงศรี	คณะกรรมการนักศึกษาประจำหอพักอาคาร 7
63	นางสาวกฤษณา ชัยรักษา	คณะกรรมการนักศึกษาประจำหอพักอาคาร 7
64	นางสาวรุ่งนภา เรืองรอง	คณะกรรมการนักศึกษาประจำหอพักอาคาร 7
65	นางสาวเมอรรี บุญวรกิจ	คณะกรรมการนักศึกษาประจำหอพักอาคาร 7
66	นางสาวพนิชย์ คำของ	คณะกรรมการหอพักนักศึกษาอาคาร 12
67	นางสาวศิริรัตน์ ทองอ่อน	คณะกรรมการหอพักนักศึกษาอาคาร 15
68	นางสาวธัญญลักษณ์ สุวรรณรชาติ	คณะกรรมการหอพักนักศึกษาอาคาร 15
69	นางสาวภัทรศม์ ช่องสมบัติ	คณะกรรมการหอพักนักศึกษาอาคาร 15
70	นายบุญรอด ยุทธานนท์	นักกีฬา
71	นายรัตน์พงศ์ ทองคง	นักกีฬา
72	นายอธิราช หนูสีคำ	นักกีฬา
73	นายมณฑล วิสุทธิ์	นักกีฬา
74	นางสาวเกษร พรหมเล็ก	นักกีฬา
75	นางสาวจิระดา สุนโท	นักกีฬา
76	นางสาวตะวัน คุณพิพัฒน์	นักกีฬา
77	นางสาวอรรวรรณ รักขาว	นักกีฬา
78	นายศุภพงศ์ อัมสรรพวงค์	
79	นางสาวลัดดา ศรีสุวรรณ	องค์การบริหาร องค์การนักศึกษา
80	นายไพบูลย์ แสงยี่นงพิพัฒน์	สโมสรนักศึกษาคณะทันตแพทยศาสตร์
81	นางสาวธนาภรณ์ สีตะสิทธิ์	สโมสรนักศึกษาคณะเภสัชศาสตร์
82	นายอนุสรณ์ สุริยารกุล	ตัวแทนคณะทันตแพทยศาสตร์

โครงการปฐมนิเทศนักศึกษาในหอพัก

ชื่อโครงการ	โครงการปฐมนิเทศนักศึกษาในหอพัก
วัตถุประสงค์	เพื่อประชาสัมพันธ์และสร้างทัศนคติที่ถูกต้องให้กับนักศึกษาใหม่ในด้านการแต่งกาย ความประพฤติ และวินัยจราจร
ผู้รับผิดชอบโครงการ	งานบริการและสวัสดิการนักศึกษา กองกิจการนักศึกษา
ผู้เข้าร่วมโครงการ	นักศึกษาชั้นปีที่ 1 และผู้นำกิจกรรมนักศึกษา จำนวนประมาณ 3,100 คน
สถานที่	ณ อาคารยิมเนเซียม
กำหนดวันปฐมนิเทศ	วันที่ 28 พฤษภาคม 2545
งบประมาณ	จากเงินรายได้มหาวิทยาลัย รวม 14,537 บาท

กำหนดการ การปฐมนิเทศเพื่อรณรงค์กฎเกียรติดุษของการเป็นนักศึกษาแห่งมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ โครงการนำร่อง : กรณีศึกษานักศึกษาในหอพักของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ครั้งที่ 2

เวลา

18.00 - 18.50 น.	นักศึกษาชั้นปีที่ 1 เข้าโรงยิมเนเซียม
18.50 - 19.00 น.	กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์
19.00 - 20.00 น.	อภิปรายรณรงค์ "กฎเกียรติดุษของการเป็นนักศึกษาแห่งมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์" โดย <ol style="list-style-type: none"> รองศาสตราจารย์ช่อลดา พันธุเสนา รองอธิการบดีฝ่ายพัฒนานักศึกษา อาจารย์เจษฎา โมกขกุล ศิษย์เก่าและอาจารย์ภาควิชาเคมี คณะวิทยาศาสตร์ นายจตุรวิทย์ คงประเสริฐกิจ ผู้แทนนักศึกษาปัจจุบัน นายพรจักษ์ อุ๋นทิม ประธานกรรมการประสานงานนักศึกษาประจำหอพัก ผู้ดำเนินการอภิปราย
20.00 - 20.05 น.	กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ โดยคณะกรรมการนักศึกษาประจำหอพัก
20.05-21.50 น.	กิจกรรมการใช้ชีวิตในหอพัก "อยู่อย่างไรในหอพัก" โดย คณะกรรมการนักศึกษาประจำหอพัก
21.50 - 22.00 น.	สรุป โดยหัวหน้างานบริการและสวัสดิการนักศึกษา
22.00 น.	เสร็จสิ้นกิจกรรม

สรุปการอภิปรายรณรงค์กฎเกียรติดีของการเป็นนักศึกษาแห่งมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

อภิปรายโดย :

1. รองศาสตราจารย์ชอลดา	พันธุ์เสนา	: รองอธิการบดีฝ่ายพัฒนานักศึกษา
วิทยาเขตหาดใหญ่
2. อาจารย์เจษฎา	โมกขกุล	: อาจารย์มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
3. นายจตุรวิทย์	คงประเสริฐกิจ	: ตัวแทนนักศึกษาปัจจุบัน

ดำเนินการอภิปรายโดย :

นายพรจักษ์	อุ้นทิม	: ประธานกรรมการประสานงานหอพัก
นักศึกษา |
|------------|---------|---|

นายพรจักษ์ อุ้นทิม : ผู้ดำเนินการอภิปราย

แนะนำผู้ร่วมอภิปราย ซึ่งพูดเรื่องกฎเกียรติดีนักศึกษา ภาพลักษณ์จากภายนอกและภายใน เขามองนักศึกษาอย่างไร และในส่วนของผู้ร่วมอภิปรายทั้ง 3 ท่าน ในทัศนคติของท่าน ท่านมอง และอยากให้ศึกษามีภาพลักษณ์อย่างไร เริ่มต้นจาก รศ.ชอลดา พันธุ์เสนา รองอธิการบดีฝ่ายพัฒนานักศึกษา วิทยาเขตหาดใหญ่

รองศาสตราจารย์ชอลดา พันธุ์เสนา : รองอธิการบดีฝ่ายพัฒนานักศึกษา วิทยาเขตหาดใหญ่

สวัสดีค่ะ ก่อนอื่นขอขอบคุณท่านผู้ร่วมอภิปราย และนักศึกษาและผู้มีเกียรติทุกท่าน เรากำลังจะพูดถึงเรื่องกฎเกียรติดีนักศึกษา ทุกท่านเป็นผู้มีเกียรติ ทำไมเราถึงต้องได้มาพูดถึงเรื่องกฎเกียรติดีในการพูดถึงเรื่องกฎเกียรติดีนั่น เราพูดถึงศักดิ์ศรีของเรา ศักดิ์ศรีของนักศึกษา เวลาพูดถึงนักศึกษาในมหาวิทยาลัย เขามีความคาดหวังนักศึกษาอย่างไร เราเพิ่งสลดเสียนักศึกษาชั้นมัธยมออก และก็สอบเข้าได้ในมหาวิทยาลัย โดยเฉพาะในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เราก็คิดว่าถ้าเป็นนักศึกษา มอ. นั้น คนภายนอกมองเราอย่างไร ที่บ่งบอกถึงศักดิ์ศรี หรือความมีเกียรติของพวกเขา เขาก็บอกว่าแน่นอนต้องเป็นคนเก่ง ถ้าไม่เก่งเข้าไม่ได้นะคะ มอ. เพราะฉะนั้น ต้องเป็นคนเก่ง นอกจากเก่งแล้ว เขาเชื่อว่าเมื่อจบไปจาก มอ. เราต้องเป็นผู้น่าสังคมได้ คือความมีเกียรติอีกประการหนึ่ง ซึ่งสังคมเขาคาดหวังว่านักศึกษา มอ. จะต้องเป็นตัวอย่างที่ดีกับน้อง ๆ มัธยม เพื่อที่ว่าเมื่อจบชั้นมัธยมแล้วนั้น เขาอยากจะมาเป็นนักศึกษา มอ. เช่น พวกเราบ้าง เพราะฉะนั้น การเป็นตัวอย่างที่ดีก็เป็นส่วนหนึ่งของการเป็นคนมีเกียรติเช่นเดียวกัน เกียรติหรือศักดิ์ศรีของพวกเขา นั้นมันบ่งบอกถึงศักดิ์ศรีของพวกเขาทุกคน เวลาที่พวกเราไปปฏิบัติอะไรที่ไม่ดีไม่งามในตัวเมือง แล้วก็ใส่ชุดนักศึกษา มอ. เขาก็บอกว่าเป็นนักศึกษา

มอ. เพราะฉะนั้น ถ้าหากว่าคุณอยากให้มีมหาวิทยาลัยมีเกียรติเช่นเดียวกับที่คุณมีเกียรติ ถ้ามหาวิทยาลัยมีเกียรติตัวคุณก็มีเกียรติ และศักดิ์ศรีเช่นกัน เพราะฉะนั้นสิ่งที่คุณจะต้องมีนั่น เป็นสิ่งที่สังคมคาดหวังไว้ บอกว่าท่านเป็นผู้มีเกียรติ ก็หมายถึงว่าท่าน ต้องปฏิบัติตัวให้มีเกียรติและมีศักดิ์ศรี เหมือนกับคำที่ว่า ไครมาคหมีนบอกว่า “มาได้หยามไม่ได้” หยามไม่ได้ นั่น คือ หยามศักดิ์ศรีของพวกเรา นักศึกษา มอ. ไม่ได้ เพราะฉะนั้น เมื่อไรที่เขาบอกว่านักศึกษา มอ. ไม่ดี เพราะเวลานั้นบอลกันก็ไปพนันกันข้างนอก ดิคาเสพตคักก็ไปติดกันข้างนอก เป็นตัวอย่างที่ไม่ดีอะไรลักษณะอย่างนี้ เขาถือว่าเป็นสิ่งที่ไม่ดีไม่มีเกียรติ จึงได้มีการประชุม เมื่อเดือนมีนาคมที่ผ่านมา พี่ ๆ เขาบอกไว้ เพื่อที่จะบ่งบอกถึงเกียรติและศักดิ์ศรีของเรา เช่นเดียวกับที่พระบรมราชาบาทของสมเด็จพระบรมราชชนกที่บอกว่า “ขอให้ถือประโยชน์ส่วนตัวเป็นที่สอง ประโยชน์ของเพื่อนมนุษย์ เป็นกิจที่หนึ่ง ลาภทรัพย์และเกียรติยศจะตกมาแก่ท่านเอง ถ้าท่านทรงธรรมะแห่งอาชีพไว้ให้บริสุทธิ์” เพราะฉะนั้นถ้าใครเข้ามาแล้ว ก็ให้ไปอ่านที่ฐานพระรูปพระบิดาว่าเขียนไว้ว่าอย่างไร นั้นย่อจะบอกถึงเกียรติและศักดิ์ศรีของท่าน

นายพรจักษ์ อุ่นทิม : ผู้ดำเนินการอภิปราย

ขอขอบคุณรองศาสตราจารย์ชอลดา ท่านบอกว่านักศึกษา มอ. ทุกคนมีเกียรติ และศักดิ์ศรี ขอเรียนถามอาจารย์เจษฎา ในทัศนคติท่านคิดว่านักศึกษาควรมีภาพลักษณ์อย่างไร

อาจารย์เจษฎา โมกขกุล : ภาควิชาเคมี คณะวิทยาศาสตร์

รองอธิการบดี พี่ ๆ จากกองกิจการนักศึกษา นักศึกษาใหม่ และผู้มีเกียรติทุกท่านก่อนอื่นผมขอแสดงความยินดีกับศรีตรังช่อใหม่ ผู้ดำเนินการอภิปรายได้เกริ่นไว้ตอนต้น พวกเราเป็นกลุ่มคนกลุ่มหนึ่งที่โชคดีมาก ที่ได้เข้ามาเรียนในมหาวิทยาลัย โดยเฉพาะ มอ. ก็เป็นความโชคดีอีกชั้นหนึ่งทางหอพักของ มอ. ได้จัดวันนี้ขึ้นมาเป็นการปฐมนิเทศ พวกเรา และหัวข้อที่ได้ตั้งไว้ก็คือ การรณรงค์กฎเกียรติยศการเป็นนักศึกษา มอ. เราอ่านแล้วเรารู้สึกอะไรหรือเปล่า การรณรงค์แสดงว่ามันต้องมีปัญหาอะไรแล้วละ เราถึงต้องมีการรณรงค์ ถ้าไม่มีปัญหาเราก็คงไม่ต้องมาพูดกัน วันนี้ผมมาด้วยใจถึงแม้ร่างกายจะไม่พร้อมเท่าไร ก็พยายามมาเพราะว่ารับปากไว้แล้ว ผมก็รู้สึกเป็นเกียรติอย่างยิ่งที่ได้มีโอกาสมาคุยกับพวกเราในโอกาสเช่นนี้ ส่วนร่างกายนั้นประเดี๋ยวมันก็ดี ไม่ต้องไปยุ่งกับมันมาก แต่จิตใจอันนี้สำคัญถ้าเรารู้สึกเต็มร้อย แล้วก็ดำรงไว้ซึ่งเกียรติของพวกเรา ที่คนอื่นเขายกย่อง การที่คนอื่นเขายกย่องเรา มันเกิดจากการกระทำของเรา ถ้าเราทำดีเขาก็ยกย่อง ถ้าเราทำไม่ดีเขาก็ไม่ยกย่อง อันนี้เป็นหัวข้อที่พวกเราพยายามสร้างขึ้นมาให้กับนักศึกษา มอ. ของเราว่าเราได้คุยกันแล้วว่ากฎเกียรติยศของเราคืออะไรบ้าง ประเดี๋ยวผมจะถ่ายทอดคร่าว ๆ ให้เราฟังว่ากฎเกียรติยศของเราประกอบด้วยอะไรบ้าง ผมได้เกริ่นแล้วว่าสิ่งที่บอกว่ารณรงค์นี้แสดงว่ามันน่าจะมีปัญหา แสดงว่าสังคมของเราเกิดอะไรขึ้นมาประเด็นหนึ่งที่เรารู้สึกว่า และไม่ใช่เฉพาะพวกเรา ก็คือ ระดับชาติเรื่องความมีวินัย อาจารย์ชอลดาได้คุยถึงลักษณะของนักศึกษา มอ. ไปแล้วหลายข้อ ไม่ทราบจำได้ไหมเราอยากเห็นนักศึกษาเรา

เป็นแบบไหน ซึ่งจะได้แยกประเด็นให้ดู ชั้นแรกที่ผมพูดถึง คือ การมีวินัยมันเป็นปัญหาระดับชาติ ทีนี้ การไปแก้ปัญหาระดับชาติไม่ใช่เรื่องง่ายเพราะฉะนั้น เราน่าจะมาแก้ที่ตัวเราเองก่อน แก้ง่ายที่สุดก็คือ ตัวเราเอง ถัดมาก็เป็นกลุ่มของเรา ถัดมาเป็นระดับภาควิชา ระดับคณะ ระดับมหาวิทยาลัย ระดับสังคม ชุมชน ถ้าเราสามารถแก้ได้ มันก็จะทำให้ประเทศเรามีวินัย ประเด็นที่สอง ก็คือ เรื่องของจริยธรรม อันนี้ฟังดูแล้วมันค่อนข้างที่จะอยู่ในจินตนาการ คุณธรรม จริยธรรม มันคืออะไร มันกว้างเหลือเกิน สิ่งเหล่านี้มันระดับประคองเป็นตัวที่ทำให้เราอยู่ในสังคมได้อย่างมีคุณภาพ อาจารย์ได้พูดถึงเรื่องเก่ง เรื่องดี เราเข้ามหาวิทยาลัย เราเป็นคนเก่งโดยส่วนใหญ่ เราแข่งขันกันเข้ามาแข่งกับคนอื่นได้เยอะ แสดงว่าเราเก่ง เรามาเรียนหนังสือได้ GPA เยอะ ๆ 2 ขึ้น ไป บางคนได้ 4.00 เราถือว่าเป็นคนเก่ง การที่เราเป็นคนเก่งอยู่ในสังคมเยอะ ๆ ไม่ได้หมายความว่า สังคมจะปลอดภัยเสมอไป เราต้องมีคนอื่น หมายถึงเราต้องเอาความดีไปควบคุมความเก่งของเราให้ใช้ความเก่งให้เกิดประโยชน์กับสังคมและประเทศชาติ มีการเพิ่มขึ้นมาอีกอย่างหนึ่ง คือ ทำให้สังคมมีความสุขด้วย เราเก่ง เราดี แต่ว่าอยู่ไม่มีความสุขเลย อันนี้ก็ไม่ใช่เหมือนกัน ขอลงไปเรื่องความมีวินัย และคุณธรรม จริยธรรม ขณะนี้ที่เรามีปัญหา ก็คือ เรื่องการแต่งกายชุดนักศึกษา ผมเข้าใจว่าเป็นสภาพภูมิประเทศหรืออะไรก็ไม่รู้ ที่เรามีหอพักอยู่ในนี้ และหอพักรอบ ๆ มหาวิทยาลัย เพราะการเดินทางค่อนข้างสั้น เพราะฉะนั้นทุกคนจึงไม่คำนึงถึงการแต่งกายเท่าไรห์ แต่งแบบสบาย ๆ เข้ามาในชั้นเรียน ก็มีลากแตะ เสื้อลอยชาย สบาย ๆ เข้ามาในห้องเรียน อาจารย์ในชั้นเรียนก็พยายามบอกว้ให้แต่งกายชุดนักศึกษา ถ้าไม่แต่งชุดนักศึกษา จะไม่ให้เข้าชั้นเรียน ทีนี้ถามว่าทำไมต้องเป็นชุดนักศึกษา ถ้าไม่แต่งชุดนักศึกษา จริง ๆ ผมว่าเป็นภูมิปัญญาของบรรพบุรุษเรากำหนดว่ามีชุดนักศึกษา ผมเข้าใจว่าประเด็นสำคัญคือเรื่องการเป็นระเบียบ ดูแล้วมันสะอาด สะอาด เหมือนกัน หลายคนพยายามบอกว่าการเรียนได้ GPA เยอะ ๆ ได้คะแนนเยอะ ๆ ไม่น่าจะเกี่ยวกับชุด จริง ๆ ก็ไม่เกี่ยว ผมก็ยอมรับนะว่าไม่เกี่ยว บางคนบอกว่าผมยาว ผมสั้น ก็ไม่เกี่ยว ผมก็ว่าผมไม่เกี่ยว แต่มันดูแล้วสะอาดตา เป็นระเบียบเรียบร้อย แยกแยะได้ว่านักศึกษา นี่คือใครก็ไม่รู้ ประเด็นสำคัญก็คือ เรื่องของความประหยัด ถ้าเราปล่อยให้พวกเราแต่งตัวอะไรก็ได้ มันก็จะเกิดการแข่งขันการแต่งชุด ก็จะไม่มีเกณฑ์กลางอะไร บางคนฐานะดีก็จะใส่ชุดสารพัดมา บางคนยากจน ก็มีเสื้อผ้าชุดเดียว มีเสื้อผ้าใสน้อย อะไรทำนองนี้ มันก็แยกฐานะได้ ฉะนั้นการมีชุดนักศึกษาเป็นสิ่งที่ดี และข้อสำคัญของชุดของเรา ผมไม่แน่ใจว่าเป็นชุดพระราชทานหรือเปล่า เรามีตราใน พรบ. ของเรา ชุดนะ ไม่ใช่ชุดเถื่อน ฉะนั้นเป็นสิ่งที่น่าภาคภูมิใจมาก สมัยผมเรียนหนังสือ พวกเราแต่งชุดปีหนึ่งกับปีอื่น ๆ จะแยกกันได้เลยชุดนักศึกษายปี 1 เห็นชัดก็คือรองเท้าเราจะสวมรองเท้าสีขาวหมดเลย สมัยก่อนก็เป็นนันทยาง สมัยนี้นันทยางก็เขยหน้อย ก็กลายเป็นว่าสมัยนี้เราใส่ Nike, Adidas อะไรพวกนั้น นี่คือการแยกและพอปี 2,3,4 รองเท้าก็จะแบบสาน ก็จะเห็นชัดระหว่างปีหนึ่งกับปีอื่น ๆ ซึ่งก็ทำให้เกิดการช่วยเหลือกันในเรื่องที่ รุ่นน้อง เรื่องของวินัยก็คือ เรื่องของจรรยา ปัญหาเยอะ นักศึกษาอาจมีสภาพคล้าย ๆ กับผม คือ ขาหักบ้าง ไหล่หักบ้าง อะไรทำนองนี้ เนื่องจากว่าเราไม่ค่อยเคารพกฎจรรยาจรรกัน บางคนข้าม

ถนนก็เหมือนการประกวดนางสาวไทย เดินกันนวนขนาด ผมมองว่ารถไม่ค่อยยอมจอดให้คนข้ามถนน ผมเข้าใจว่าประเด็นหนึ่งพอจอดรถคนข้ามก็ยังเดินนวนขนาดเลยหมั่นไส้ไม่จอด

เราลองมาสร้างวัฒนธรรมใหม่ ว่าข้ามถนนเร็ว ๆ และคนขับก็จอดให้คนเดินข้ามถนน ถ้าทำได้จะมีความปลอดภัยเยอะด้วย การเคารพกฎต่าง ๆ เช่น การจอดรถ กฎของหอพักทั้งหลายที่มีไว้ มีประโยชน์ทั้งนั้นเลย ประเด็นสุดท้าย เรื่อง การทุจริตการสอบ นี่ก็เป็นวัฒนธรรมเหมือนกัน เดียวนี้ เรานิยมวัดตุก่อนข้างมาก หรืออะไรก็ได้ที่แข่งขันกันได้ ขอเอาให้ได้ก่อนเป็นใช้ได้ แต่คุณภาพของการ ได้มาโดยการทุจริต โดยการฉ้อโกงคนอื่น ไม่ค่อยสนใจตรงนี้ ผมว่าเราต้องปรับด้วยเหมือนกัน เราจะ ภูมิใจอย่างไรจะบอกลูกหลานอย่างไร ว่าป้าจบปริญญามานะหลังการจบ เราได้จากการทุจริต ยิ่งเครื่องมือเยอะ ผมไม่ทราบชี้โพรงให้กระรอกหรือเปล่า เครื่องคิดเลขอะไรพวกนี้คือข้อมูลเข้าไปเยอะ ไปหมด บางคนตามนิ้วมือ ตามขา แขน ยังมี การทุจริตในการสอบพวกนี้ต้องสร้างค่านิยมไม่ให้เกิดกับ พวกเรา การที่เราได้สิ่งใดมาต้องได้มาด้วยความสามารถของตนเองและสิ่งนั้นจะจริงยั่งยืน

นายพรจักษ์ อุ๋นทิม : ผู้ดำเนินการอภิปราย

นี่ก็เป็นอีกหนึ่งในทัศนคติของอดีตนักศึกษา มอ. ขณะนี้ท่านมาเป็นอาจารย์แล้ว ซึ่ง นื่อง ๆ ก็คงเห็นแล้วขณะเดินขึ้นมาพบเวที จิตใจของท่านยิ่งใหญ่กว่าร่างกาย ถึงแม้วันนี้ท่านจะประสบ อุบัติเหตุ จนเดินลำบาก แต่วันนี้ท่านก็มาด้วยใจ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านยังให้แง่คิดดี ๆ ในส่วนของ การแก้ปัญหา ต่าง ๆ ว่าเรานั้นควรที่จะแก้ปัญหากจากตัวเองก่อน ที่จะไปแก้ปัญหากจากส่วนอื่น ๆ เพราะฉะนั้นนื่อง ๆ แง่คิดนี้เป็นสิ่งที่ดีมาก เราควรที่จะแก้ปัญหากจากตัวเราก่อน ที่นี้เรามาฟังนักศึกษาคน ปัจจุบันของเราบ้าง

นายจตุวิทย์ คงประเสริฐกิจ : ตัวแทนนักศึกษาปัจจุบัน

เรียนท่านรองอธิการบดี และอาจารย์เจษฎา และขอกล่าวสวัสดิ์กับนื่อง ๆ ศรีตรัง ซ่อใหม่ ทุกท่านนะครับ ในฐานะรุ่นพี่ หลังจากผ่านประสบการณ์มา นื่อง ๆ หน้าใหม่ ๆ หน้าตาน่ารัก นะครับ พี่อยากให้นื่อง ๆ รักเกียรติ รักศักดิ์ศรีของความเป็นลูกเขตรั้วสีบลู ทุกคนนะครับ สำหรับ เกียรติศักดิ์ศรีที่เรากล่าวถึงกันในวันนี้ พี่ก็อยากจะทราบว่ามีมาจากไหน เกียรติยศนักศึกษาที่เราจะกล่าว ถึงในวันนี้มันจะต้องมาจากการที่เราทำตัวเป็นคนดี ประพฤติตนให้เป็นแบบอย่างที่ดีแก่คนรอบข้าง อาจารย์ก็ได้กล่าวไปเกือบหมดแล้วนะครับ จะขอเพิ่มเติมอีก 3 อย่าง เท่านั้น คือ หนึ่งเรื่องของการตรง เวลา การตรงต่อเวลาในปัจจุบันผมคิดว่าคนไทยเริ่มห่างหายจากการตรงต่อเวลาไปมาก คำที่ได้ยินบ่อย ๆ คือ สำนวนว่า “นักคนไทย” สมมติว่าเรานัดเพื่อนเราต้องนัดเพื่อไปสักชั่วโมง พี่ก็อยากจะให้นื่อง ๆ เป็นคนตรงต่อเวลา อย่างเช่นนี้ ที่นื่อง ๆ มาก่อนเวลากัน นี่สิครับถึงจะเรียกว่าเป็นคนไทยยุคปัจจุบัน อย่างที่ 2 ที่อยากเพิ่มเติมคือ เรื่องความมีน้ำใจ คือ ต้องช่วยเหลือผู้คนสังคม เห็นอาจารย์ถือของหนักมา ก็ควรเข้าไปช่วยท่านถือ เพราะบางที่ท่านก็อายุมากแล้ว ถ้านแบกของหนัก ๆ ก็อาจเป็นอันตรายต่อ

สุขภาพร่างกายได้ และอย่างที 3 ก็คือ เรื่องความรับผิดชอบ ที ๆ คิดว่าน่อง ๆ ทีเข้ามาในมหาวิทยาลัย บางคนก็คือนักกิจกรรมด้วย คนทีเป็นนักกิจกรรมนี้จะละทิ้งการเรียนไม่ได้เด็ดขาด การเรียนเป็น เรื่องสำคัญมาก หน้าที่ทีเราเข้ามาในมหาวิทยาลัยก็คือ การศึกษาเล่าเรียน ไม่ใช่หน้าที่การทำกิจกรรม บางคนอาจจะทุ่มเทเกี่ยวกับเรื่องการทำกิจกรรมมากเกินไป ไม่ใช่เรื่องการเรียน ที ๆ อยากจะให้น่อง ๆ ใส่ใจการเรียนมากกว่านี้ละครับ

นายพรจักษ์ อุ๋นทิม : ผู้ดำเนินการอภิปราย

จากคำถามรอบแรก เราได้ทั้งทัศนคติของผู้ร่วมอภิปรายของเราทั้ง 3 ท่านแล้ว เรียกได้ ว่าทั้ง 3 ท่าน ได้ให้แง่คิดที ๆ กับน่อง ๆ ทีนั้นเลยนะครับ แต่ทีอยากจะทราบทัศนคติของน่อง ๆ บ้าง ว่าน่องมองว่าน่องควรมีภาพลักษณ์อย่างไร

นักศึกษาปี 1 : ผู้เข้าร่วมปฐมนิเทศ

สวัสดิศึคะ ชื่อนางสาวทิพย์ลดา บุญชัย คณะแพทยศาสตร์ ในความคิดของดิฉัน คิดว่า ทุกคนทีได้เข้ามาอยู่ในรั้วมหาวิทยาลัยในสายตาของผู้ใหญ่ คุณพ่อ คุณแม่ของดิฉันเองบอกเสมอว่าจะ เป็นบัณฑิต จะต้องเป็นผู้ทีไม่เพียงแต่จะมีความรู้ดีเท่านั้น จะต้องมีความดี จริยธรรมประจำตน เพื่อ จะได้เป็นบุคคลทีดีของสังคมอย่างแท้จริง

สวัสดิศึครับ ชื่อ ธนภัทร์ พุดบุรี คณะวิศวกรรมศาสตร์ ในความคิดส่วนตัวของผม ทุกคนทีเข้ามาในรั้วมหาวิทยาลัยนั้น ทุกคนก็มีความสามารถเฉพาะตัวอยู่แล้ว ความสามารถนี้วัดได้เมื่อคุณ จบไปแล้ว แต่ระหว่างทีคุณศึกษาอยู่ทีนี้ คุณต้องดูแลตัวเอง การทีคุณดูแลตัวเองมันก็ต้องมีสิ่งทีเป็น อุปสรรคทีหลายอย่าง ผมคิดว่าการทีเรามาอยู่ไกลบ้าน ไกลเมือง ทีเราเคยอยู่มาก่อน เป็นสิ่งทีวัดใจว่า ทำให้เราเป็นผู้ใหญ่มากขึ้น ถ้าสมมติว่าจบไปแล้วทีเรียกว่าเป็นบัณฑิตทีมีค่าในสังคมด้วย

นายพรจักษ์ อุ๋นทิม : ผู้ดำเนินการอภิปราย

มาสู่คำถามที 2 รองศาสตราจารย์ช่อลดดาครับอยากจะถามก่อนว่าในส่วนของหอพัก นักศึกษาได้จัดโครงการนำร่องในส่วนของกฎเกียรติดุษขึ้นมา และได้มีการกำหนดกฎเกียรติดุษต่าง ๆ ขึ้นมากมาย ต้องการจะถามนะครับว่าในส่วนของการกำหนดกฎเกียรติดุษของนักศึกษาขึ้นมานั้น อาจารย์มีความเห็นด้วยไหม และมีความเห็นว่านักศึกษาควรปฏิบัติอย่างไร

รองศาสตราจารย์ช่อลดดา พันธุเสนา : รองอธิการบดีฝ่ายพัฒนานักศึกษา วิทยาเขตหาดใหญ่

รู้สึกซึ้งใจทีนักศึกษาได้แสดงให้เห็นถึงเกียรติดุษของตัวเอง เกียรติดุษของพวกเราทุกคนและทีขอแสดงความชื่นชมกับนักศึกษา 2 ท่าน ทีได้บอกถึงจุดยืนของตัวเอง ทีได้เข้ามาใน มอ. แห่งนี้ ทีนี้เพราะนักศึกษาจะเป็นแนวหน้าในการประพฤติ สิ่งทีดี ทีถูก ทีดีงาม และการทำสิ่งทีดีงามเราก็

ไม่ควรอาย เพราะฉะนั้น จึงได้ชื่นชมนักศึกษาทั้ง 2 ท่าน การที่เราแสดงสิ่งที่ดี บอกว่าสิ่งที่ดีเป็นอย่างไร เราไม่ควรจะอาย เพราะสิ่งนั้นเมื่อประพฤติไปก็จะเป็นเกียรติยศแก่ตัวเราเอง ต่อครอบครัว สังคม และชุมชน สังคมนั้นก็คือสังคม มอ. สังคมของพวกเรา ถ้าหากนักศึกษาทุกคนสามารถที่จะดำรงไว้ซึ่งเกียรติยศของนักศึกษา ได้ช่วยกันกำหนดขึ้นมาเป็นกฎเกียรติยศนักศึกษาของพวกเรา มอ. เชื่อได้เลยว่าถ้า นักศึกษาจบออกไปแล้วเป็นบัณฑิตก็จะเป็นบัณฑิตที่ดีแล้วก็ไปเป็นคนดีศรีสังคมแล้ว ก็สังคมไทยของเราต่อไป

นายพรจักษ์ อุ่นทิม : ผู้ดำเนินการอภิปราย

ขอขอบคุณรองศาสตราจารย์ชอลดา ซึ่งในส่วนของ การประเมินผลเราได้ดี 3 ลักษณะ นั่นก็คือความประพฤติของน้องเอง การแต่งกาย และความมีระเบียบวินัย ซึ่งเมื่อสักครู่ รองศาสตราจารย์ชอลดา ก็ได้เกริ่นแล้ว ขอเรียนถามอาจารย์เจษฎาครับ

อาจารย์เจษฎา โมกขกุล : ภาควิชาเคมี คณะวิทยาศาสตร์

ในส่วนตัวผมเองเห็นด้วยอย่างยิ่ง เพราะถ้าไม่เห็นด้วยผมคงไม่มาในวันนี้ เพราะว่าร่างกายไม่เอื้ออำนวย ผมก็ขี้มา แต่ก็คิดว่าจะทำยังไงให้ไม่ออกจากเวลาชั้นเวทีหรือนั่งบรรยายให้สบาย ก็พยายามมานะครับ เพราะว่าเห็นด้วยในสิ่งเหล่านี้เป็นอย่างยิ่ง และก็เป็นที่ดี ผมคิดว่าเป็นมิติที่ผมอยากเห็นอย่างยิ่ง คือ ว่ากฎเกียรติยศทั้งหลายมันเกิดจากการระดมสมองของนักศึกษา เมื่อเดือนมีนาคม เราได้นำนักศึกษากรรมาการหอพักมาคุยเรื่องกฎเกียรติยศ และมีข้อสรุปออกมา คราวนั้นผมก็เข้าร่วมด้วย ผมสรุปได้ตอนท้ายว่า สิ่งเหล่านี้ ถ้าเราทำไปไม่เอาไกลแค้นตัวเมืองหาดใหญ่ เวลาคนในหาดใหญ่เขาจะทำอะไรสักอย่างก็คิดถึง มอ. เป็นอันดับแรก เรื่องกฎจราจรเรื่องอะไรสารพัด เรื่องนักศึกษาแต่งกายเรียบร้อย เรื่องการเข้าคิวเรื่องอะไรทั้งหลายไปคุณมอ. สิ ผมว่าสิ่งเหล่านี้เราจะรู้สึกภูมิใจเป็นอย่างยิ่งว่าเราเป็นมหาวิทยาลัยท้องถิ่น แล้วก็ก็เป็นแบบอย่างที่ดี อันนี้คือกฎเกียรติยศที่สังคมให้แก่เราจริง ๆ ของพวกนี้เราคงไม่สามารถยกตัวเราเองໄໝ້ย แม้แต่การอภิปราย ไม่ไว้วางใจ ยังบอกให้ประชาชนเป็นคนตัดสินใจ อันนี้เราก็เหมือนกันเราก็บอกจะให้สังคมเป็นคนตัดสินใจ เพราะสิ่งเหล่านี้พวกเราร่วมกันสร้างขึ้นเอง ผมเชื่อว่าเราจะปฏิบัติตัวอย่างเช่นนักศึกษา 2 ท่านที่ผ่านมา ผมดีใจมากที่เห็น รุ่นน้องพูด สิ่งเหล่านี้ผมอยากให้มันเกิดโดยเฉพาะในหอพัก โดยส่วนตัวผมแล้ว ผมถือว่าเป็นแหล่งเรียนรู้ที่สำคัญมาก ชีวิตในมหาวิทยาลัยนั้นมี 2 ส่วน ส่วนหนึ่งเรียนในห้องเรียน อีกส่วนหนึ่งอยู่นอกห้องเรียน ปีหนึ่งนโยบายมหาวิทยาลัย คือ ให้อยู่ในหอพักทุกคน เพื่อได้เรียนรู้การอยู่ร่วมกัน ก็การศึกษาเข้าหอพักก็ยังแต่ละแต่ละคณะ อันนี้เป็นสิ่งที่ทำให้พวกเราใช้เวลา 1 ปี เต็ม ๆ ในการเรียนรู้ที่จะอยู่ด้วยกัน บางคนอยู่บ้านนอนคนเดียวจะทำอะไรก็ได้ แต่พอมายู่หอพักมันไม่ได้ บางคนชอบควงปากกาทำให้เพื่อนรำคาญ รสนิยมในการฟังเพลงก็ต่างกัน บางคนเปิดเพลงเสียงดังจนเพื่อนอ่านหนังสือไม่ได้ ต้องหลบไปได้ศึกก็มี บางคนถอดเสื้อผ้ากองไว้ ถ้าอยู่กับคนเรียบร้อยเขาก็ทนไม่ได้ อันนี้เป็นสิ่งที่ทำให้

เราเรียนรู้นอกห้องเรียน ตัวนี้เป็นตัวสำคัญ ความจริงผมเป็นหนี้บุญคุณกองกิจการนักศึกษามาก ครั้งที่กองกิจการ นักศึกษาเชิญผมไปทำอะไร ผมจะให้ความร่วมมืออย่างดี เพราะผมได้ความรู้ ประสบการณ์จากตรงนั้น ทำให้ผมทำงานมาจนบัดนี้ เพราะตรงนั้นเป็นสิ่งที่เราเรียนรู้ไปแล้วก็พยายามศึกษา แล้วก็ทำแต่สิ่งดี ๆ ที่เราเรียกว่ากฎเกียรติยศของพวกเรา เช่นการเคารพกฎจราจร การเข้าคิว การเป็นคนมีวินัยที่เป็นวัฒนธรรมที่ดีของพวกเรา อีกเรื่องที่ยากฝากไว้คือ อยากให้รู้จักกล่าวคำว่าขอโทษ ขอบคุณ ถ้าเจอคนที่ช่วยก็ช่วยหิ้ว บางทีเราอาจจะไม่ต้องหิ้ว แต่ความรู้สึกของคนที่ถูกถามจะแตกต่างกันมาก คนในห้อยอะไรก็ขอบคุณ หรือไปเหยียบเท้าไปชนใครก็ขอโทษพูดออกมาเลย มีหลายครั้งเมื่อเราขอโทษซึ่งอีกฝ่ายกำลังจะเอาเรื่องแล้วกลายเป็นเพื่อนกันก็เยอะไป ซึ่งตรงนี้เป็นมารยาททางสังคมที่ต้องมีและเกิดขึ้นกับพวกเรา

นายพรจักษ์ อุ่นทิม : ผู้ดำเนินการอภิปราย

อาจารย์เจษฎาได้ให้แง่คิดว่าสังคมกำลังมองเราตลอดเวลา และจะเป็นคนคอยตัดสินเรา เพราะฉะนั้นไม่ว่าจะทำอะไรก็ตาม ต้องอย่าคิดถึงแต่ตัวเองอย่างเดียว บางคนมองว่าฉันทำอันนี้ไปเพราะฉันชอบ โดยลืมมองไปว่า สังคมเขามองส่วนนี้ เขาชอบหรือไม่อย่างไร โดยเฉพาะที่อาจารย์บอกว่าการเข้ามาอยู่หอพักเป็นการเรียนรู้ชีวิตอย่างหนึ่ง ผมเห็นด้วยเป็นอย่างยิ่ง สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่ต้องเรียนรู้ เมื่ออยู่ในมหาวิทยาลัย เพราะในส่วนของ มอ. เป็นการจำลองสังคมเล็ก ๆ เอาไว้ หลังจากที่ยบไปแล้วจะต้องออกไปสู่สังคมที่ใหญ่กว่านี้ ฉะนั้นก็อยากให้น้อง ๆ เรียนรู้และเก็บเกี่ยวประสบการณ์จากการเข้ามาอยู่ที่นี้ให้มากที่สุด มาฟังความคิดเห็นของนักศึกษารุ่นปัจจุบันบ้าง

นายจตุรวิทย์ : นักศึกษาปัจจุบัน

สำหรับเรื่องการกำหนดกฎเกียรติยศของนักศึกษาขึ้นมา นั้น พี่ก็คิดว่าที่เห็นด้วย เพราะเท่าที่ผ่านมา สมมุติว่าสังคมไม่มีกฎมาตีกรอบ การควบคุมคนในสังคมให้อยู่ในกรอบ เราก็จะเป็นพวกหลุดกรอบได้ พวกหลุดกรอบก็อาจจะสร้างปัญหาสังคมได้เหมือนกัน และการที่เราปฏิบัติตามกฎเกียรติยศนักศึกษา ซึ่งทุกฝ่ายเห็นว่าเป็นสิ่งที่ดีงาม จะเป็นการคืนกำไรให้กับสังคม นั่นก็คือ เราเข้ามาในมหาวิทยาลัย เราอยากได้อะไรจากมหาวิทยาลัยบ้าง ถ้าเราได้ในสิ่งนั้นแล้ว ใครละที่เป็นผู้ให้เรา ก็สังคมรอบข้างเรานี้แหละ ร่วมกันสร้างมหาวิทยาลัยแห่งนี้ขึ้นมา เราก็ต้องรู้จัก-dutyตอบแทนสังคมรอบข้างเราด้วย ไม่ใช่สักแต่ว่าเรียนอย่างเดียว ออกไปแล้วไม่ตอบแทนบ้านเกิด ผมขอเพิ่มเติมจากอาจารย์เจษฎา ที่มีคำว่าขอโทษ กับขอบคุณ ผมอยากให้มีอีกคำ คือคำว่าสวัสดิ์ ทุกวันนี้เมื่อเดินผ่านไปผ่านมาในมหาวิทยาลัย นักศึกษาบางคนเขาไม่ไหว้อาจารย์ ผมไม่เข้าใจว่าทำไม วัฒนธรรมไทย เป็นวัฒนธรรมที่ดีงาม การไหว้ แสดงออกซึ่งวัฒนธรรมความเป็นไทย ทำไมเราจึงจะทำให้วัฒนธรรมเหล่านี้สูญหายไปกับกาลเวลา นักศึกษารุ่นใหม่ทุกคนผมอยากให้ช่วยกันรักษาวัฒนธรรมไทยไว้ เพราะถ้าลูกหลานไทยไม่รักษาแล้วใครจะมารักษาให้เรา และก็สำหรับเรื่องการเข้ามาศึกษาในมหาวิทยาลัย

อย่างที่อาจารย์เจษฎากล่าวไปแล้วว่าเป็นการศึกษาชีวิตจริง เป็นการศึกษาโดยใช้วิธี learning by doing ก็คือ เราต้องรู้จักลงมือทำการคบเพื่อน เพื่อนนั้นมีหลายประเภทมาก ถ้าเราเลือกคบเพื่อนที่ดีเราก็จะกลายเป็นคนดีไปด้วย

นายพรจักษ์ อุ๋นทิม : ผู้ดำเนินการอภิปราย

วัฒนธรรมของเรามีทั้งขอโทษ สวัสดี ซึ่งถ้าหากเราไม่รักษาวัฒนธรรมของเราใครจะมารักษารวมถึงน้อง ๆ ทุกคนด้วย เมื่อเข้ามาอยู่ในมหาวิทยาลัยไม่ค่อยสวัสดีอาจารย์ โดยเฉพาะบางคน ที่ก่นหนำนี้เคยสวัสดี แต่พออยู่ในมหาวิทยาลัย แล้วไม่สวัสดี ทั้งนี้เกิดจากอะไรมองว่าเกิดจากรุ่นที่เป็นแบบอย่าง อย่างแรก และที่สำคัญ คือเราไม่มีแบบอย่างให้กับตัวเอง เพราะเรามีแบบอย่างที่ดีให้กับตัวเองแล้วนี้ ไม่ว่าจะใครจะทำในสิ่งที่ไม่ดีอย่างไร เราก็จะไม่โอนอ่อนผ่อนตามสิ่งที่ไม่ดีนั้น เราจะมีสิ่งที่ดีของตัวเอง คราวนี้มาฟังความเห็นของน้อง ๆ

นักศึกษาปี 1 : ผู้เข้าร่วมปฐมนิเทศ

ชื่อนายเอกชัย ทิวปัญญาวิรุณ คณะวิทยาศาสตร์ ชีวภาพ เห็นด้วยแต่ไม่เห็นด้วยทั้งหมดในบางเรื่อง ในตัวผมตอนเด็กคำว่า “ขอโทษ” “สวัสดี” ไม่อยู่ในหัวผม เพราะยังเป็นเด็กแต่พอโตขึ้นคำว่า “ขอโทษ” “สวัสดี” เป็นคำที่ยิ่งใหญ่มาก อย่างเราไปเหยียบเท้าหรือชนกระแทก คำว่าขอโทษจะไม่ก่อเรื่อง และคำว่าสวัสดี เราไม่รู้จักใครเราก็จะมีเพื่อนเพิ่มขึ้นได้ และอีกหลายกิจกรรมภายในหอก็ถือว่าเป็นการหล่อหลอมพวกเราจากโรงเรียนต่าง ๆ จากทั่วประเทศ ให้หล่อหลอมรวมเป็นหนึ่ง ในที่สุดมันก็จะตกผลึกมาเป็นมิตรภาพ ที่ทำให้เพื่อนทุกคนรู้จักกันทั่วหน้า ขอเสริมอีกนิดหนึ่ง คือ จากหัวข้อที่แล้วมา การที่คนเราจะประสบความสำเร็จหรือไม่มันขึ้นอยู่กับอะไร การเรียนเก่งหรือไม่เก่ง ต้องเป็นคนรวย จบมาเงินดีเงินเดือนสูง หรือเปล่าที่เรียกว่าประสบความสำเร็จ ความสำเร็จวัดกันที่ไหนด ถ้าคนที่จบ ป. 2 ป. 3 แต่ทำงานมีครอบครัวที่ดีภรรยาที่รัก ลูกที่เชื่อฟัง นั่นละครับความสำเร็จอยู่กับชีวิตเขา

นักศึกษาปี 1 : ผู้เข้าร่วมปฐมนิเทศ

ชื่อนายเอกลักษณ์ สุกคิด นักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ รพศ. รู้สึกเห็นด้วยนะครับ กฎก็คือสิ่งที่เคารพ เกียรติยศคือความภาคภูมิใจ ฉะนั้นถ้าเรามีความเคารพ ความภาคภูมิใจก็จะตามมา

นายพรจักษ์ อุ๋นทิม : ผู้ดำเนินการอภิปราย

ในส่วนของการประชุมเมื่อวันที่ 12 มีนาคม เราได้มีข้อสรุปในการประเมินน้อง ๆ ซึ่งสรุปได้คือ น้องที่อยู่ในหอพักจะต้องปฏิบัติตามกฎเกียรติยศของนักศึกษา ที่ได้กำหนดขึ้นมาโดย

ประเมินโดยพี่รหัสของน้อง ๆ และน้อง ๆ ก็จะได้ประเมินรุ่นพี่ด้วย เริ่มครั้งแรกในวันที่ 3 มิถุนายน และครั้งที่ 2 ก่อนสอบปลายภาค

การที่เราเข้ามาเป็นบัณฑิต บัณฑิตที่ดีหรือบัณฑิตที่มหาวิทยาลัยประสงค์นั้นไม่ใช่มีความเก่งด้านวิชาการอย่างเดียว แต่ต้องมีความสามารถทางด้านคุณธรรม จริยธรรมด้วย เมื่อเรามีทั้ง 2 สิ่งนี้ครบถ้วน เมื่อนั้นเราจึงจะได้ชื่อนักศึกษา มอ. ที่มีคุณภาพจริง ๆ

ผลที่ได้รับจากการจัดปฐมนิเทศนักศึกษาหอพัก

1. นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ได้ทราบถึงกฎเกียรติกติขของการเป็นนักศึกษาแห่งมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ด้านการแต่งกาย ความประพฤติ และวินัยจราจร
2. นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีทัศนคติที่ถูกต้อง และมีส่วนร่วมในการประพฤติ ปฏิบัติตนให้เหมาะสมในด้านการแต่งกาย ความประพฤติ และการมีวินัยจราจร

โครงการประชาสัมพันธ์

ประชาสัมพันธ์โดย

1. จัดทำเอกสารรณรงค์กฎเกียรติกของการเป็นนักศึกษาแห่งมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ปีการศึกษา 2545 นักศึกษาหอพักของมหาวิทยาลัย โดยติดบอร์ดหอพัก แจกนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ทุกคนในวันจองหอพัก (วันสอบสัมภาษณ์) เดือนเมษายน - พฤษภาคม 2545 และใส่ใน Home Page ของมหาวิทยาลัย ดังรายละเอียดในหน้า 59

กฎเกียรติกติของการเป็นนักศึกษาแห่งมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ปีการศึกษา 2545

นักศึกษาหอพักของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ด้านการแต่งกาย

เวลาราชการ แต่งกายชุดนักศึกษาสุภาพเรียบร้อย

1. ไม่สวมรองเท้าแตะในสถานที่ราชการ
2. สอดใส่ชายเสื้อไว้ในกางเกงหรือกระโปรงทุกครั้งที่ตั้งชุดนักศึกษา
3. สวมเสื้อทรงสุภาพ ไม่รัดรูป ไม่มีลวดลาย หรือข้อความบนเสื้อ
4. นักศึกษาหญิงสวมกระโปรงคลุมเข่าและไม่ยาวจนเกินไป

ในโอกาสอื่น ๆ

5. แต่งกายสุภาพเรียบร้อยเหมาะกับกาลเทศะในสถานที่สาธารณะ
6. เมื่อแต่งชุดลำลองไม่ติดเครื่องหมายสถาบัน
7. ไม่แต่งชุดนักศึกษาเข้าไปในสถานที่ที่ไม่เหมาะสม

ด้านความประพฤติ

8. มีความซื่อสัตย์ต่อตนเองและไม่ทุจริตในการสอบ
9. มีมารยาทในการทักทายที่ดี รู้จักกล่าวคำ “ขอบคุณ” “ขอโทษ” และมีคำลงท้าย
10. ในการคบเพื่อนต่างเพศ วางตัวให้เหมาะสมเป็นเกียรติแก่สถาบัน

ความมีระเบียบวินัยจราจร

นักศึกษาแห่งมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ พึงเป็นตัวอย่างที่ดีในการปฏิบัติตามกฎจราจร เช่น ไม่ฝ่าฝืนสัญญาณจราจร ให้สัญญาณไฟ ไม่จอดรถในที่ห้ามจอด สวมหมวกกันน็อค คาดเข็มขัดนิรภัยทุกครั้งที่ใช้รถ (ไม่ใช่สวมกันขาม/ตำรวจ) เลี้ยวรถอ้อมวงเวียน ไม่ขับ/ขี่รถจักรยานยนต์ซ้อน 3 คน เป็นต้น

หากนักศึกษาปฏิบัติได้เช่นนี้จะช่วยเชิดชูเกียรติยศและศักดิ์ศรีของสถาบัน พร้อมทั้งเพิ่มบุคลิกภาพที่ดี มีระเบียบวินัย และความรับผิดชอบในตนเอง

จากการสัมมนากฎเกียรติกติของการเป็นนักศึกษาแห่งมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ โครงการนำร่อง :
กรณีศึกษานักศึกษาในหอพักของมหาวิทยาลัย เมื่อ 12 มีนาคม 2545

2. จัดทำโปสเตอร์สีรณรงค์กฎเกียรติก่อการเป็นนักศึกษาแห่งมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ขนาด 17 X 24 นิ้ว ติดบอร์ดตั้งแต่เดือนพฤษภาคม 2545 ในหอพักนักศึกษาทุกอาคาร พร้อมขอความร่วมมือทุกคณะ หน่วยงานในวิทยาเขตหาดใหญ่ ร่วมจัดบอร์ดประชาสัมพันธ์ โดยวิทยาเขตต่าง ๆ ขอโปสเตอร์ดังกล่าวไปจัดบอร์ดและเป็นแนวทางในการดำเนินงานภายในวิทยาเขตปัตตานี ภูเก็ต สุราษฎร์ธานี และตรัง รวมถึงสถาบันการศึกษาต่าง ๆ ในภาคใต้ที่มีผู้แทนเข้าร่วมประชุมเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม เรื่อง การพัฒนากระบวนการเรียนรู้คุณธรรม จริยธรรม และทักษะชีวิต ในสถาบันการศึกษาเขตภูมิภาคภาคใต้ วันที่ 1 - 2 สิงหาคม 2545 ณ ห้องสัมมนาคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ รายละเอียดและรูปแบบโปสเตอร์ดังที่ปรากฏในหน้า 61

กฎเกียรติกติยศ

ของกรเป็นนักศึกษาแห่งมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

STUDY

ด้านการแต่งกาย

1. แต่งกายชดนักศึกษาสภาพเรียบร้อย

2. ไม่สวมรองเท้าแตะในสถานที่ราชการ

3. ไม่ปล่อยชายเสื้อไว้นอกกางเกงหรือกระโปรงทุกครั้งที่ตั้งชุดนักศึกษาหรือชุดธรรมดา

3. ไม่สวมเสื้อรัดรูป มีลวดลายหรือข้อความบนเสื้อ

5. นักศึกษาหญิงไม่สวมกระโปรงสั้นหรือยาวจนเกินไป

ในโอกาสอื่นๆ

6. เมื่อแต่งชุดลำลองไม่ติดเครื่องหมายสถาบัน

7. ไม่แต่งชุดนักศึกษาเข้าไปในสถานที่ที่ไม่เหมาะสม

ด้านความประพฤติ

1. ในการคบเพื่อนต่างเพศ วางตัวให้เหมาะสมเป็นเกียรติแก่สถาบัน
2. มีความซื่อสัตย์ต่อตนเองและไม่ทุจริตในการสอบ
3. มีมารยาทในการทักทายที่ดี รู้จักกล่าวคำ "ขอบคุณ" "ขอโทษ" และมีคำลงท้าย

ด้านวินัยจราจร

นักศึกษาแห่งมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ พึงเป็นตัวอย่างที่ดีในการปฏิบัติตามกฎจราจร เช่น ไม่ฝ่าฝืนสัญญาณจราจร ไม่จอดรถในที่ห้ามจอด สวมหมวกกันน็อคหรือคาดเข็มขัดนิรภัยทุกครั้งที่ใช้รถ เลี้ยวรถอ้อมวงเวียน ให้สัญญาณไฟและไม่ขับหรือขี่รถจักรยานยนต์ซ้อน 3 คน เป็นต้น

นักศึกษาปฏิบัติได้เช่นนี้จะช่วยเชิดชูเกียรติยศและศักดิ์ศรีของสถาบัน เพิ่มบุคลิกภาพที่ดี มีระเบียบวินัย และควารับผิดชอบในตนเอง

3. จัดทำบอร์ดภาพการแต่งกายชุดนักศึกษาที่เหมาะสมในหอพักทุกอาคาร และหน้าอาคารสำนักงานหอพักตั้งแต่เดือนพฤษภาคม 2545

ตัวอย่างภาพการแต่งกายที่เหมาะสม

4. จัดทำโปสเตอร์สี่เพื่อรณรงค์กระตุ้นสร้างจิตสำนึกในด้านการแต่งกาย และความประพฤติของนักศึกษา โดยปรับปรุงจากโปสเตอร์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย รวมจำนวน 5 รูปแบบ ขนาด 17X24 นิ้ว และ 17X12 นิ้ว ดังนี้

4.1 เกียรติภูมิของ มอ. สะท้อนออกมาจากตัวนักศึกษาทุกคน ความรู้ดี แต่งกายดี มีความประพฤติเหมาะสม จะเชิดชูสถาบัน โดยมีภาพนักศึกษาชาย – หญิงแต่งกาย เรียบร้อยอยู่ในโปสเตอร์

4.2 สวยทั้งนอก งามทั้งใน คือ ความภูมิใจ ลูกสงขลานครินทร์

4.3 แต่งเครื่องแบบสง่างาม สมญานาม...ลูกพระบิดา

4.4 เป็นศรีเป็นศักดิ์ เป็นเอกลักษณ์งามสง่า สวมชุดนักศึกษา ประกาศ

ค่าสงขลานครินทร์

4.5 รองเท้าแตะ เสื้อปล้อยชาย คูสบายแต่ไร้ศักดิ์ศรี

โดยคิดบอร์ดประชาสัมพันธ์ในหอพักตั้งแต่เดือนกันยายน 2545

โครงการติดตามประเมินผล

การวิจัยติดตามประเมินผลครั้งนี้ เป็นการศึกษาผลลัพธ์ (Output) ของการปฏิบัติตามแนวทางการพัฒนาจริยธรรมที่กำหนด โดยสำรวจความคิดเห็นของนักศึกษาในการปฏิบัติตามกฎเกียรติกของการเป็นนักศึกษาแห่งมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ด้านการแต่งกาย ความประพฤติ และวินัยจรรยา และตั้งสมมติฐาน ว่าหลังการรณรงค์ศึกษาน่าจะปฏิบัติตามกฎเกียรติกของการเป็นนักศึกษาแห่งมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ด้านการแต่งกาย ด้านความประพฤติ และด้านวินัยจรรยา โดยประพฤตินิดน้อย หรือไม่ประพฤตินิดเลย มากกว่าร้อยละ 70 วิธีการวิจัย ใช้วิธีการวิจัยเชิงสำรวจ ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ที่พักในหอพักนักศึกษา ประจำปีการศึกษา 2545 จำนวน 2,673 คน แจกแบบสำรวจให้กับกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งได้มาโดยการสุ่มตามตารางสำเร็จของยามานะ (Yamane) มีจำนวน 1,636 ชุด และได้กลับคืนมา 1,168 ชุด คิดเป็นร้อยละ 71.39 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด เครื่องมือใช้ในการประเมินผล ได้แก่ แบบสำรวจประเมินตนเอง ของนักศึกษาในการปฏิบัติตามกฎเกียรติกของการเป็นนักศึกษาแห่งมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ในด้านการแต่งกาย ความประพฤติ และวินัยจรรยา ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบสำรวจกับคณะกรรมการหอพักนักศึกษา จำนวน 40 คน และเจ้าหน้าที่ฝ่ายกิจการนักศึกษา ประจำหอพัก จำนวน 10 คน และทดสอบกับ นักศึกษา จำนวน 68 คน ในการวิเคราะห์ข้อมูล ใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าร้อยละ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสำรวจความคิดเห็นของนักศึกษาในการประเมินผลตนเองด้านการแต่งกาย ความประพฤติ และวินัยจรรยา มีดังนี้

1. ในภาพรวมนักศึกษามากกว่าร้อยละ 70 ไม่เคยประพฤตินิด และประพฤตินิดน้อย ยกเว้นการไม่สวมหมวกกันน็อค หรือไม่คาดเข็มขัดนิรภัย และการซึ่รถจักรยานยนต์ซ้อนสามคนที่ต่ำกว่าร้อยละ 70
2. ในภาพรวม สิ่งที่นักศึกษาไม่เคยประพฤตินิด และประพฤตินิดน้อยสามอันดับแรก ได้แก่ การแต่งชุดนักศึกษาเข้าไปในสถานที่ที่ไม่เหมาะสม การสวมกระโปรงสั้นเหนือเข่า และการคิดเครื่องหมายสถาบันเมื่อแต่งชุดลำลอง และสามอันดับแรกที่นักศึกษาประพฤตินิดมากที่สุด ได้แก่ การไม่สวมหมวกกันน็อค หรือไม่คาดเข็มขัดนิรภัย การซึ่รถจักรยานยนต์ซ้อนสามคน และการปล่อยชายเสื้อไว้นอกกางเกงหรือกระโปรงตามลำดับ
3. เมื่อพิจารณาตามรายด้าน ด้านการแต่งกาย สามอันดับแรกที่ควรพิจารณาเพื่อรณรงค์เพิ่ม ได้แก่ การปล่อยชายเสื้อไว้นอกกางเกงหรือกระโปรง การสวมรองเท้าแตะในสถานที่ราชการ และการแต่งกายไม่เหมาะสมกับกาลเทศะตามลำดับ ด้านความประพฤติ สามอันดับแรกที่ควรพิจารณารณรงค์เพิ่ม ได้แก่ การพูดไม่มีคำลงท้าย การไม่ซื่อสัตย์ต่อตนเองหรือผู้อื่น และการวางตัวไม่เหมาะสมในการคบเพื่อนต่างเพศ ไม่ให้เกิดริศสถาบัน และด้านวินัยจรรยา สามอันดับแรกที่ควร

พิจารณารณรงค์เพิ่ม ได้แก่ การไม่สวมหมวกกันน็อกหรือไม่คาดเข็มขัดนิรภัย การขี่รถจักรยานยนต์
ซ้อนสามคน และการไม่ให้สัญญาณไฟตามลำดับ

4. ข้อเสนอแนะของนักศึกษา มีดังนี้ ด้านการแต่งกาย ควรแต่งกายให้ดูกระเปียบมาก
กว่านี้ร้อยละ 80.1 ด้านความประพฤติ ควรวางตัวให้ดีในการคบเพื่อนต่างเพศ ร้อยละ 83.5 และด้าน
วินัยจราจร ควรมีกฎ ข้อบังคับที่แน่ชัด มีบทลงโทษร้อยละ 81.1

ดังรายละเอียดในตาราง 1 -2

ตาราง 1 การประเมินตนเองของนักศึกษา ด้านการแต่งกาย ความประพฤติ และด้านวินัยจราจร

(★ การยอมรับ : ยอมรับได้ในภาพรวมตั้งแต่ไม่เคยปฏิบัติผิด → น้อย > ร้อยละ 70)

รายการ	ระดับการปฏิบัติผิด			
	ไม่เคยปฏิบัติผิด	น้อย	ปานกลาง	มาก
ด้านการแต่งกาย★				
1. สวมรองเท้าแตะในสถานที่ราชการ	32.6	46.5	16.6	4.3
	79.1★			
2. ปลดอชชายเสื้อไว้นอกกางเกงหรือกระโปรง	28.1	43	21.6	7.3
	71.1★			
3. สวมเสื้อรัดรูป มีลายหรือข้อความบนเสื้อ	52.8	31.2	11.6	4.4
	87.10★			
4. สวมกระโปรงสั้นเลยเข่า	66.2	17.2	11.7	4.9
	83.4★			
5. แต่งกายไม่เหมาะสมกับกาลเทศะ	31.8	53.2	12.2	2.8
	85★			
6. คิดเครื่องหมายสถาบัน เมื่อแต่งชุดจำลอง	61.7	26.8	8.4	3.1
	88.5★			
7. แต่งชุดนักศึกษาเข้าไปในสถานที่ที่ไม่เหมาะสม	73.9	18.2	6.6	1.3
	92.1★			
ด้านความประพฤติ★				
8. ไม่ซื่อสัตย์ต่อตนเองหรือผู้อื่น	38.4	49.2	9.5	2.9
	87.6★			
9. พุดไม่มีคำลงท้าย	18.9	63.7	13.6	3.8
	82.6★			
10. วางตัวไม่เหมาะสมในการคบเพื่อนต่างเพศ ไม่ให้เกียรติสถาบัน	49.6	40.9	7.6	1.9
	90.5★			

รายการ	ระดับการปฏิบัติผิด			
	ไม่เคยปฏิบัติผิด	น้อย	ปานกลาง	มาก
ด้านวินัยจราจร (นักเรียนชั้นปีที่ 1 ในหอพัก ใช้รถร้อยละ 10.5 ไม่ใช้ร้อยละ 89.4)				
11. ขับรถฝ่าฝืนสัญญาณจราจร	26.6	59.5	12.8	1.1
	86.1 (★)			
12. จอดรถในที่ห้ามจอด	40.0	48.4	8.4	3.2
	88.4 (★)			
13. ไม่สวมหมวกกันน็อกหรือไม่คาดเข็มขัดนิรภัย	18.3	35.5	24.7	21.6
	53.8 (★)			
14. เลี้ยวรถไม่อ้อมวงเวียน	44.1	37.7	16.11	2.2
	81.8 (★)			
15. ไม่ให้สัญญาณไฟ	26.6	48.9	20.2	4.3
	75.5 (★)			
16. ชีรตมอเตอร์ไซค์ซ้อนสามคน	25.8	32.2	22.6	19.4
	58.0 (★)			

จากตาราง 1 ด้านการแต่งกาย ด้านความประพฤติ และด้านวินัยจราจรของนักศึกษา ในภาพรวมนักศึกษามากกว่าร้อยละ 70 ไม่เคยประพฤติผิดและประพฤติผิดน้อย ยกเว้นการไม่สวมหมวกกันน็อก หรือไม่คาดเข็มขัดนิรภัย และการขี่รถมอเตอร์ไซค์ซ้อนสามคนที่ต่ำกว่าร้อยละ 70

ในภาพรวม สิ่งที่นักศึกษาไม่เคยปฏิบัติผิด และประพฤติผิดน้อย 3 อันดับแรก คือ การแต่งชุดนักศึกษาเข้าไปในสถานที่ที่ไม่เหมาะสม การสวมกระโปรงเลยเข่า และการติดเครื่องหมายสถาบันเมื่อแต่งชุดลำลอง และ 3 อันดับแรกที่นักศึกษาปฏิบัติผิดมากที่สุด ได้แก่ การไม่สวมหมวกกันน็อกหรือไม่คาดเข็มขัดนิรภัย การขี่รถมอเตอร์ไซค์ซ้อนสามคน และการปล่อยชายเสื้อไว้นอกกางเกงหรือกระโปรงตามลำดับ

ด้านการแต่งกาย 3 อันดับแรกที่ควรได้รับการพิจารณาเพื่อณรงค์เพิ่มเติมได้แก่ การปล่อยชายเสื้อไว้นอกกางเกงหรือกระโปรง การสวมรองเท้าแตะในสถานที่ราชการ และการแต่งกายไม่เหมาะสมกับกาลเทศะ ตามลำดับ

ด้านความประพฤติ 3 อันดับแรกที่ควรได้รับการพิจารณาเพื่อณรงค์เพิ่มเติมได้แก่ การพูดไม่มีคาลงท้าย การไม่ซื่อสัตย์ต่อตนเองหรือผู้อื่น และการวางตัวไม่เหมาะสมในการคบเพื่อนต่างเพศ ไม่ให้เกียรติสถาบันตามลำดับ

ด้านวินัยจราจร 3 อันดับแรก ที่ควรได้รับการพิจารณาเพื่อรางวัลเพิ่มเติมได้แก่ การไม่สวมหมวกกันน็อค หรือไม่คาดเข็มขัดนิรภัย การขี่มอเตอร์ไซค์ซ้อนสามคน และการไม่ให้สัญญาณไฟ ตามลำดับ

ตาราง 2 ข้อเสนอแนะของนักศึกษาในด้านการแต่งกาย ความประพฤติ และด้านวินัยจราจร

รายการ	ค่าร้อยละ
1. ด้านการแต่งกาย	
1.1 ควรมีการแต่งกายให้ถูกระเบียบมากกว่านี้	80.1
1.2 ที่เป็นอยู่ดีแล้ว	10.2
1.3 ให้ใส่กางเกงมาเรียนได้ หรือแต่งตัวตามสบายเมื่อไม่มีเรียน	8.9
1.4 อื่น ๆ	0.8
รวม	100.00
2. ด้านความประพฤติ	
2.1 ควรวางตัวให้ดีในการคบเพื่อนต่างเพศ	83.5
2.2 ที่เป็นอยู่ดีอยู่แล้ว	13.0
2.3 ไม่อยากให้มหาวิทยาลัยยุ่งเรื่องส่วนตัวมาก	0.3
2.4 ควรมีการสนับสนุนยกย่องผู้ประพฤติดี	0.6
2.5 ปี 1 ไม่ควรอยู่หอรวม	0.3
2.6 อื่น ๆ	2.3
รวม	100.00
3. ด้านวินัยจราจร	
3.1 ควรมิกฎข้อบังคับที่แน่ชัด มีบทลงโทษ	81.1
3.2 สามารถนำรถมาใช้ได้	4.3
3.3 มีวงเวียนแยกมากเกินไป สับสนในการเดินทาง	2.5
3.4 อยากให้รถบริการมหาวิทยาลัยเวียนเข้าตัวเมือง	0.6
3.5 อื่น ๆ	11.5
รวม	100.00

จากตาราง 2 ข้อเสนอแนะของนักศึกษาด้านการแต่งกาย ความประพฤติและด้านวินัยจราจร มีดังนี้ ด้านการแต่งกาย ได้แก่ ควรแต่งกายให้ถูกระเบียบมากกว่านี้ร้อยละ 80.1 ด้านความประพฤติ ได้แก่ ควรวางตัวให้ดีในการคบเพื่อนต่างเพศ ร้อยละ 83.5 และด้านวินัยจราจร ได้แก่ ควรมิกฎข้อบังคับที่แน่ชัด มีบทลงโทษร้อยละ 81.1

การอภิปรายผล

ในภาพรวมนักศึกษามากกว่าร้อยละ 70 ไม่เคยประพฤติผิด และประพฤติผิดน้อย ยกเว้นการไม่สวมหมวกกันน็อค หรือไม่คาดเข็มขัดนิรภัย และการซัดจากรยานยนต์ซ้อนสามคนที่ต่ำกว่าร้อยละ 70 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ด้านการแต่งกาย นักศึกษามากกว่าร้อยละ 70 ไม่เคยประพฤติผิดและประพฤติผิดน้อย แสดงว่านักศึกษามีการแต่งกายชุดนักศึกษาเหมาะสมมากกว่าร้อยละ 70 โดยนักศึกษาร้อยละ 80.1 เสนอให้นักศึกษาแต่งกายให้ถูกระเบียบมากขึ้น ด้านความประพฤติ นักศึกษามากกว่าร้อยละ 80 ไม่เคยประพฤติผิดและประพฤติผิดน้อย แสดงว่านักศึกษามีการวางตัวเหมาะสมในการคบเพื่อนต่างเพศ มีความซื่อสัตย์ต่อตนเองหรือผู้อื่น และพุดจาสุภาพ มีคำลงท้าย โดยนักศึกษาร้อยละ 83.5 เสนอให้นักศึกษาวางตัวให้ดีในการคบเพื่อนต่างเพศ ด้านวินัยจราจร นักศึกษามากกว่าร้อยละ 70 ไม่เคยประพฤติผิดและประพฤติผิดน้อย ในรายการจอดรถในที่ห้ามจอด ขับรถฝ่าฝืนสัญญาณจราจรและเลี้ยวรถไม่อ้อมวงเวียน ทั้งนี้เพราะนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ไม่ได้รับอนุญาตให้มีหรือใช้รถยนต์ รถจักรยานยนต์ในหอพัก ดังนั้น โอกาสการประพฤติผิดจึงมีน้อย แต่นักศึกษามีความประพฤติผิดในรายการไม่สวมหมวกกันน็อค หรือไม่คาดเข็มขัดนิรภัย และซัดจากรยานยนต์ซ้อนสามคนมากกว่ารายการอื่นๆ เพราะนักศึกษาต้องอาศัยซ้อนท้ายรถของเพื่อน ๆ ที่พักนอกมหาวิทยาลัยเดินทางไปเรียน ช้ายห้องเรียนภายในเวลาจำกัด โดยนักศึกษาร้อยละ 81.1 เสนอให้มหาวิทยาลัยมีกฎข้อบังคับที่ชัดเจน พร้อมทั้งมีบทลงโทษ

จากข้อเสนอแนะของนักศึกษามหาวิทยาลัย จึงควรมีการรณรงค์การแต่งกายและความประพฤติที่เหมาะสม ตลอดจนการรักษาระเบียบวินัยจราจรต่อไป

สรุปผลการดำเนินงาน

1. ได้กฎเกียรติดีของการเป็นนักศึกษาแห่งมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ สำหรับนักศึกษาหอพักของมหาวิทยาลัยด้านการแต่งกาย ความประพฤติ และวินัยจราจร ดังนี้

ด้านการแต่งกาย

เวลาราชการ แต่งกายชุดนักศึกษาสุภาพเรียบร้อย

1. ไม่สวมรองเท้าแตะในสถานที่ราชการ
2. สอดใส่ชายเสื้อไว้ในกางเกงหรือกระโปรงทุกครั้งที่ตั้งชุดนักศึกษา
3. สวมเสื้อทรงสุภาพ ไม่รัดรูป ไม่มีลวดลาย หรือข้อความบนเสื้อ
4. นักศึกษาหญิงสวมกระโปรงคลุมเข่าและไม่ยาวจนเกินไป

ในโอกาสอื่น ๆ

1. แต่งกายสุภาพเรียบร้อยเหมาะกับกาลเทศะในสถานที่สาธารณะ
2. เมื่อแต่งชุดลำลอง ไม่คิดเครื่องหมายสถาบัน
3. ไม่แต่งชุดนักศึกษาเข้าไปในสถานที่ที่ไม่เหมาะสม

ด้านความประพฤติ

1. มีความซื่อสัตย์ต่อตนเองและไม่ทุจริตในการสอบ
2. มีมารยาทในการทักทายที่ดี รู้จักกล่าวคำ “ขอบคุณ” “ขอโทษ” และมีคำลงท้าย
3. ในการคบเพื่อนต่างเพศ วางตัวให้เหมาะสมเป็นเกียรติแก่สถาบัน

ความมีระเบียบวินัยจราจร

นักศึกษาแห่งมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ พึงเป็นตัวอย่างที่ดีในการปฏิบัติตามกฎจราจร เช่น ไม่ฝ่าฝืนสัญญาณจราจร ให้สัญญาณไฟ ไม่จอดรถในที่ห้ามจอด สวมหมวกกันน็อก คาดเข็มขัดนิรภัยทุกครั้งที่ใช้รถ (ไม่ใช่สวมกันขาม/ตำรวจ) เลี้ยวรถอ้อมวงเวียน ไม่ขับ/ขี่รถจักรยานยนต์ซ้อน 3 คน เป็นต้น

2. **ได้แก่นำเครือข่ายนักศึกษาร่วมพัฒนานักศึกษาใหม่ในด้านการแต่งกาย ความประพฤติ และวินัยจราจร**

3. **นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ได้รับทราบแนวทาง และมีส่วนร่วมในการประพฤติ ปฏิบัติตนที่เหมาะสมด้านการแต่งกาย ความประพฤติ และการรักษาวินัยจราจร โดยนักศึกษาประพฤติผิดน้อยหรือไม่ประพฤติผิดเลยมากกว่า ร้อยละ 70 ยกเว้น การไม่สวมหมวกกันน็อกหรือไม่คาดเข็มขัดนิรภัย การขี่รถจักรยานยนต์ซ้อนสามคน และการปล่อยชายเสื้อไว้นอกกางเกงหรือประโประง**

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

การรณรงค์กฎเกียรติยศของการเป็นนักศึกษาแห่งมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ได้มีการจัดทำขึ้นโดยยึดแนวคิดของ Blimling และ Whitt (1999) ในการสื่อค่านิยม ความต้องการ ความคาดหวังของสถาบันที่มีต่อนักศึกษาให้นักศึกษาได้ทราบอย่างชัดเจน และการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติใช้แนวคิดของ Pinto และ Slevin (1988) โดยจัดทำโครงการต่อเนื่อง จำนวน 4 โครงการ และมีการเตรียมการตั้งแต่ภาคการศึกษาฤดูร้อน ปีการศึกษา 2544 และตลอดทั้งภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2545 สรุปได้ดังนี้

- 1) โครงการสัมมนาเพื่อรณรงค์กฎเกียรติยศของการเป็นนักศึกษา
- 2) โครงการปฐมนิเทศนักศึกษาใหม่
- 3) โครงการประชาสัมพันธ์
- 4) โครงการวิจัยติดตามประเมินผล

ยุทธวิธีทั้ง 4 โครงการนี้ เพื่อกำหนดกฎเกียรติยศ และสร้างเนวร่วมในหมู่นักศึกษา คณาจารย์ สร้างทัศนคติที่ถูกต้องให้กับนักศึกษาใหม่ในด้าน การแต่งกาย ความประพฤติ และวินัยจราจร และเพื่อประชาสัมพันธ์ในกลุ่มนำร่องให้ทราบถึงกฎเกียรติยศ และขยายผลไปสู่นักศึกษาทั้งมหาวิทยาลัย และจากการประเมินผลนักศึกษากลุ่มนำร่อง โดยการแจกแบบสำรวจตนเองของนักศึกษา และจากการ

สังเกตนักศึกษาที่มีพฤติกรรมในด้านต่างๆ ในภาพรวมดีขึ้นมาก ถือได้ว่าโครงการนี้ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้ คือ นักศึกษามีพฤติกรรมด้านการแต่งกาย ความประพฤติ และด้านวินัยจราจร โดยประพฤติผิดน้อย หรือไม่เคยปฏิบัติผิดเลยมากกว่าร้อยละ 70 และนักศึกษามีข้อเสนอแนะว่านักศึกษาควรแต่งกายให้ถูกระเบียบมากกว่านี้ ควรวางตัวให้ดีในการคบเพื่อนต่างเพศและควรมีกฎข้อบังคับที่แน่ชัด และมีบทลงโทษ สำหรับโครงการขยายผล จากการสัมภาษณ์คณาจารย์ บุคลากรของมหาวิทยาลัย นักศึกษาในภาพรวมมีการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้นเห็นได้อย่างชัดเจน เมื่อเปรียบเทียบกับนักศึกษาในปีการศึกษาที่ผ่านมา

นอกจากนี้ กิจกรรมการรณรงค์กฎเกียรติยศของการเป็นนักศึกษาแห่งมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ยังมีการจัดทำอย่างต่อเนื่อง เช่น โครงการเสวนาปัญหาคน มอ. เรื่อง กฎเกียรติยศของการเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ในวันที่ 15 มกราคม 2546 โครงการสัมมนาคณะกรรมการนักศึกษาประจำหอพัก ปีการศึกษา 2546 วันที่ 17 – 19 มกราคม 2546 เพื่อกำหนดรูปแบบกิจกรรมการรณรงค์สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่พักในหอพักนักศึกษา ปีการศึกษา 2546 และจัดกิจกรรมรณรงค์ในวันปฐมนิเทศนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2546 วันที่ 28 พฤษภาคม 2546

ข้อเสนอแนะ จากการดำเนินกิจกรรมเพื่อพัฒนาจริยธรรมนักศึกษา โดยการจัดสัมมนาสร้างกฎเกียรติยศของการเป็นนักศึกษา สร้างเครือข่าย ประชาสัมพันธ์ และการจัดกิจกรรมรณรงค์มาโดยตลอดนั้น จากการสัมภาษณ์นักศึกษา และบุคลากรในมหาวิทยาลัย พบว่า นักศึกษาและบุคลากรส่วนใหญ่ (ยังไม่พบ/ปรากฏว่า มีผู้คัดค้านไม่เห็นด้วย) เห็นด้วยกับการรณรงค์ให้นักศึกษามีการแต่งกาย และมีความประพฤติที่เหมาะสม ตลอดจนการรักษากฎระเบียบวินัย และจากข้อเสนอแนะของนักศึกษา ต้องการให้มีการรณรงค์ให้นักศึกษาแต่งกายให้ถูกระเบียบมากกว่านี้ ต้องการให้นักศึกษามีความประพฤติที่เหมาะสมในการคบเพื่อนต่างเพศ และต้องการให้มีบทลงโทษที่ชัดเจนสำหรับผู้ที่ไม่รักษาระเบียบวินัยจราจร ซึ่งมหาวิทยาลัยได้ดำเนินการแล้วในเรื่องการไม่รักษาระเบียบวินัยจราจร แต่ในด้านการแต่งกาย และความประพฤติ มหาวิทยาลัยควรรณรงค์ต่อไปอย่างต่อเนื่อง